

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 479/2008

av den 29 april 2008

om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, om ändring av förordningarna (EG) nr 1493/1999, (EG) nr 1782/2003, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 3/2008 samt om upphävande av förordningarna (EEG) nr 2392/86 och (EG) nr 1493/1999

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

AVDELNING I	INLEDANDE BESTÄMMELSER	9
AVDELNING II	STÖDÅTGÄRDER	9
Kapitel I	Stödprogram	9
Avsnitt 1	Inledande bestämmelser	9
Avsnitt 2	Inlämning av stödprogram och deras innehåll	10
Avsnitt 3	Särskilda stödåtgärder	11
Avsnitt 4	Allmänna bestämmelser	14
Kapitel II	Finansiell överföring	14
AVDELNING III	REGLERINGSÅTGÄRDER	15
Kapitel I	Allmänna regler	15
Kapitel II	Oenologiska metoder och restriktioner	16
Kapitel III	Ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck	17
Kapitel IV	Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar	17
Avsnitt 1	Definitioner	17
Avsnitt 2	Ansökan om skydd	18
Avsnitt 3	Förfarande för att bevilja skydd	19
Avsnitt 4	Specialfall	20
Avsnitt 5	Skydd och kontroll	21
Avsnitt 6	Allmänna bestämmelser	22

Kapitel V	Traditionella uttryck	23
Kapitel VI	Märkning och presentation	23
Kapitel VII	Producenter och branschorganisationer	25
AVDELNING IV	HANDEL MED TREDJELÄNDER	27
Kapitel I	Gemensamma bestämmelser	27
Kapitel II	Import- och exportlicenser	27
Kapitel III	Skyddsåtgärder och aktiv och passiv förädling	28
Kapitel IV	Bestämmelser vid import	29
AVDELNING V	PRODUKTIONSKAPACITET	30
Kapitel I	Olagliga planteringar	30
Kapitel II	Övergångssystem för planteringsrätter	31
Kapitel III	Systemet med röjning	33
AVDELNING VI	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	36
AVDELNING VII	ÄNDRINGAR, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER	38
Kapitel I	Ändringar	38
Kapitel II	Övergångs- och slutbestämmelser	40

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Gemenskapens system för vinsektorn inrättades genom rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽³⁾ och dess tillämpningsförfordningar.

(2) Vinkonsumtionen i gemenskapen har stadigt minskat och sedan 1996 har mängden vin som exporteras från

gemenskapen ökat i mycket långsammare takt än importen. Detta har lett till försämrad jämvikt mellan tillgång och efterfrågan och därmed ökat trycket på producenternas priser och inkomster.

(3) Inte alla de instrument som för närvarande ingår i förordning (EG) nr 1493/1999 har visat sig vara effektiva för att styra vinsektorn mot en konkurrenskraftig och hållbar utveckling. Marknadsmekanismer har ofta visat sig vara föga kostnadseffektiva, eftersom de har bidragit till strukturella överskott utan att ställa krav på strukturförbättringar. Dessutom har några av de befintliga regleringsåtgärderna begränsat konkurrenskraftiga producenters verksamhet på ett orimligt sätt.

(4) Det förefaller alltså som om det nuvarande regelverket inte gör det möjligt att på ett hållbart sätt uppnå målen i artikel 33 i fördraget, särskilt inte när det gäller att stabilisera vinmarknaden och tillförsäkra den berörda jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard.

(5) Mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts bör därför gemenskapsordningen för vinsektorn förändras i grunden

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 12 december 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 12 december 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1234/2007 (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

om följande mål ska kunna uppnås: förbättra konkurrenskraften hos gemenskapens vinproducenter, stärka EU:s kvalitetsviners anseende som de bästa i världen, återerövra gamla marknader och erövra nya i gemenskapen och i hela världen, inrätta en ordning för vin som fungerar enligt tydliga, enkla och effektiva regler som balanserar utbud och efterfrågan, skapa en ordning för vin som bevarar de bästa traditionerna inom gemenskapens vinproduktion, förbättra den sociala strukturen i många landsbygdsområden och se till att produktionen är så miljövänlig som möjligt. Förordning (EG) nr 1493/1999 bör därför upphöra att gälla och ersättas med den här förordningen.

- (6) Denna förordning har föregåtts av en utvärderings- och samrådsprocess för att göra det möjligt att bättre identifiera och tillmötesgå vinsektorns behov. En externt framtagen utvärderingsrapport offentliggjordes i november 2004. För att ge berörda parter möjlighet att lämna sina synpunkter arrangerade kommissionen ett seminarium den 16 februari 2006. Den 22 juni 2006 offentliggjordes kommissionens meddelande *Mot en hållbar vinsektor inom EU* tillsammans med en konsekvensanalys, i vilken det räknades upp ett antal sätt att reformera vinsektorn.
- (7) Diskussionen fördes i rådet från juli till november 2006. I december 2006 antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén rapporter om de sätt att reformera vinsektorn som föreslogs i kommissionens meddelande. Den 15 februari 2007 antog Europaparlamentet sitt initiativbetänkande om meddelandet, vari det redovisades slutsatser som har beaktats i denna förordning.
- (8) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾ bör i sin slutliga utformning även omfatta vinsektorn. Den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden innehåller bestämmelser av övergripande karaktär, bland annat när det gäller handel med tredjeland, konkurrensregler, kontroller och sanktioner och informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna. För att det ska bli så enkelt som möjligt att i framtiden införliva bestämmelserna av övergripande karaktär i den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden, bör bestämmelserna i den här förordningen i så stor utsträckning som möjligt stämma överens med bestämmelserna i den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden.
- (9) Det är viktigt att se till att det finns stödåtgärder som kan stärka konkurrenskraftiga strukturer. Dessa stödåtgärder bör fastställas och finansieras av gemenskapen, men det bör överlåtas åt medlemsstaterna att välja lämpliga åtgärder för

att täcka behoven inom deras regionala organ, varvid man eventuellt måste ta hänsyn till särskilda lokala förhållanden, och att integrera dem i nationella stödprogram. Medlemsstaterna bör ha ansvaret för genomförandet av sådana program.

- (10) Fördelningen av de finansiella medlen för de nationella stödprogrammen mellan medlemsstaterna bör hänföra sig till den historiska andelen av budgeten för vinsektorn som huvudkriterium och på den areal som planterats med vinstockar samt på den tidigare produktionen. Emellertid bör denna fördelningsnyckel anpassas med tanke på sådana situationer där det skulle medföra en otillbörlig fördelning av de finansiella medlen att tillämpa den historiska andel som budgeten för vinsektorn har som huvudkriterium.
- (11) En viktig stödberättigad åtgärd i nationella stödprogram bör vara främjande och marknadsföring av gemenskapsvin i tredjeland. Verksamheter inriktade på omstrukturering och omställning bör även fortsättningsvis omfattas på grund av deras positiva strukturella verkningar på vinsektorn. Investeringar i vinsektorn som är inriktade på att förbättra själva företagets ekonomiska resultat bör också stödjas. Stöd till destillation av biprodukter bör vara en åtgärd som görs tillgänglig för medlemsstater som önskar använda ett sådant instrument för att säkerställa vinkvaliteten, samtidigt som miljön skyddas.
- (12) Förebyggande instrument som skördeförsäkring, gemensamma fonder och grön skörd bör berättiga till stöd enligt stödprogrammen, så att en ansvarsfull hantering av krisituationer kan uppmuntras.
- (13) Det är berättigat att behålla några traditionella åtgärder under en övergångsperiod för att mildra ett abrupt avslutande av de vanliga marknadsåtgärder som hittills har finansierats med gemenskapsmedel, vilket annars skulle bli fallet. De åtgärder som berörs är stöd till spritdrycksdestillation, krisdestillation och användning av koncentrerad druvmust.
- (14) Slutligen kan medlemsstaterna av olika anledningar komma att fördra att bevilja odlarna frikopplade stöd enligt gårdsstödsystemet. Medlemsstaterna bör därför ha denna möjlighet och på grund av gårdsstödsystemets egenheter bör alla sådana överföringar vara irreversibla och i motsvarande grad minska den budget som är tillgänglig för de nationella stödprogrammen under följande år.
- (15) Gemenskapens finansiering av de stödberättigande åtgärderna bör i den mån det är praktiskt möjligt vara villkorad av att de berörda producenterna följer vissa gällande miljöbestämmelser. Om överträdelse konstateras bör betalningarna minska i motsvarande grad.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 248/2008 (EUT L 76, 19.3.2008, s. 6).

- (16) Det bör också lämnas stöd till vinsektorn i form av strukturåtgärder enligt rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽¹⁾.
- (17) Följande åtgärder enligt förordning (EG) nr 1698/2005 bör vara av intresse för vinsektorn: startstöd för unga jordbrukare och investeringar i teknisk utrustning och bättre avsättningsmöjligheter, yrkesutbildning, informations- och saluföringsstöd till producentorganisationer som deltar i kvalitetssystem, stöd till miljövänligt jordbruk, förtidspension som beviljas jordbrukare som beslutar att upphöra med yrkesmässig jordbruksverksamhet och överlåta företaget till andra jordbrukare.
- (18) För att öka de finansiella medel som är tillgängliga genom förordning (EG) nr 1698/2005, bör det gradvis överföras medel till den förordningens budget när de berörda budgeten är tillräckligt betydande.
- (19) Vissa regleringsåtgärder bör tillämpas inom vinsektorn, i synnerhet av hälso- och kvalitetsskäl men också av hänsyn till konsumenternas förväntningar.
- (20) De medlemsstater som årligen producerar mer än 50 000 hl bör fortsatt ha ansvaret för klassificeringen av de druvsorter som får användas för vinframställning på deras respektive territorier. Vissa druvsorter bör inte omfattas.
- (21) Vissa produkter som omfattas av denna förordning bör saluföras i gemenskapen i överensstämmelse med en särskild klassificering av vinprodukter och med motsvarande specifikationer.
- (22) Produkter som omfattas av denna förordning bör framställas i enlighet med vissa regler för oenologiska metoder och restriktioner som ser till att hälsoaspekter och konsumenternas förväntningar på kvalitet och produktionsmetoder tillmötesgår. Av flexibilitetsskäl bör uppdateringen av de berörda metoderna och godkännande av nya metoder göras med hjälp av tillämpningsföreskrifter, utom när det gäller politiskt känsliga områden som berikning och syring, där rådet även fortsättningsvis bör ha ansvaret för ändringar.
- (23) En ökning av alkoholhalten i vin bör omfattas av vissa begränsningar och bör i sådana fall ske genom tillsättning till vin av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust, eller, om detta har tillåtits, sackaros.
- Gränserna för de tillåtna berikningsgraderna bör skärpas jämfört med nuvarande skala.
- (24) Med hänsyn till den dåliga kvaliteten på vin som framställs genom överpressning bör denna metod förbjudas.
- (25) För att uppfylla de internationella standarder som ställts upp på detta område bör kommissionen rent allmänt basera sig på de oenologiska metoder som har rekommenderats av Internationella vinorganisationen (OIV).
- (26) Blandning ("coupage") av ett vin från tredjeland med ett vin från gemenskapen och blandning av viner från tredjeland är fortsatt förbjudet i gemenskapen. På samma sätt får vissa typer av druvmust, druvsaft och färsk druvor från tredjeland inte användas för framställning av vin eller som tillsats till vin på gemenskapens territorium.
- (27) Begreppet kvalitetsvin är i gemenskapen grundat på bland annat de särskilda egenskaper som kan tillskrivas vinets geografiska ursprung. Konsumenterna känner igen sådana viner via skyddade ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar, även om det nuvarande systemet inte är fullt utvecklat i detta hänseende. För att de berörda produkternas kvalitet ska kunna göras gällande på ett genomblickbart och mer omsorgsfullt sätt, bör det införas en ordning enligt vilken ansökningar om ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning granskas i överensstämmelse med gemenskapens övergripande kvalitetspolitik för andra livsmedel än vin och spritdrycker i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbezeichnungar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽²⁾.
- (28) För att kunna bevara de särskilda kvalitetskännetecken som är utmärkande för vin som beskrivs med en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillämpa strängare bestämmelser i det avseendet.
- (29) För att komma i åtnjutande av skydd i gemenskapen bör ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar erkännas och registreras på gemenskapsnivå. För att säkerställa att respektive namn uppfyller kraven i denna förordning bör ansökningarna granskas av den berörda medlemsstatens nationella myndigheter, varvid vissa gemensamma minimikriterier, inbegripet ett nationellt förfarande för invändningar, ska vara uppfyllda. Därefter bör kommissionen granska dessa beslut för att förvissa sig om att ansökningarna uppfyller kraven i denna förordning och att de hanteras på samma sätt i alla medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 146/2008 (EUT L 46, 21.2.2008, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (30) Skydd bör beviljas för tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar om de är skyddade i ursprungslandet.
- (31) Registreringsförfarandet bör ge alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse i en medlemsstat eller ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.
- (32) Registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör skyddas mot användning som obehörigt drar fördel av det anseende som den produkt som uppfyller kraven har. För att främja sunda konkurrensvillkor och inte vilsleda konsumenterna bör detta skydd även omfatta produkter och tjänster som inte omfattas av denna förordning, inbegripet de produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget.
- (33) Det bör finnas förfaranden som gör det möjligt att ändra produktspecifikationen efter det att skydd har beviljats och att återkalla ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen, särskilt om produkten inte längre överensstämmer med den produktspecifikation som låg till grund för skyddet.
- (34) De geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar som åtnjuter skydd inom gemenskapen bör vara föremål för kontroller, om möjligt i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽¹⁾, samt ett kontrollsystem för att se till att kraven i produktspecifikationen för de berörda vinerna uppfylls.
- (35) Medlemsstaterna bör ha rätt att ta ut en avgift för att täcka de kostnader som uppstår, inbegripet de som uppstår vid granskning av ansökningar om skydd, invändningar, ansökningar om ändringar och framställningar om indragningar enligt denna förordning.
- (36) Med hänsyn till rättssäkerheten bör de ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som redan finns i gemenskapen undantas från ny granskning. Berörda medlemsstater bör dock förse kommissionen med den grundläggande information och de rättsakter som ligger till grund för deras erkännande på nationell nivå. Om de inte gör det ska de förlora sin skyddade ursprungsbeteckning eller skyddade geografiska beteckning. Med hänsyn till rättssäkerheten bör möjligheterna att återkalla befintliga ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar vara begränsade.
- (37) Kvalitetspolitiken regleras på nationell nivå i vissa medlemsstater i enlighet med nationella bestämmelser och nationell praxis. Sådana bestämmelser och sådan praxis får fortsätta.
- (38) Vissa uttryck används traditionellt inom gemenskapen och förmedlar information till konsumenterna om viners särart och kvalitet som komplement till den information som förmedlas genom ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. I syfte att säkerställa en funktionsduglig inre marknad och sund konkurrens samt för att undvika att konsumenterna missleds, bör dessa traditionella uttryck kunna skyddas inom gemenskapen.
- (39) Beskrivningar, beteckningar och presentationen av de produkter som omfattas av denna förordning kan ha stor betydelse för avsättningen av produkterna. Skillnader i medlemsstaternas lagar om märkning av vinprodukter kan vara ett hinder för att den inre marknaden ska kunna fungera på ett smidigt sätt.
- (40) Det bör därför fastställas bestämmelser som tar hänsyn till konsumenternas och producenternas legitima intressen. Det bör därför fastställas gemenskapsbestämmelser för märkning.
- (41) Dessa bestämmelser bör föreskriva obligatorisk användning av vissa begrepp som gör det möjligt att identifiera produkten enligt försäljningskategorierna och tillhandahålla konsumenterna vissa viktiga uppgifter. Gemenskapsbestämmelserna bör också innehålla regler om användningen av vissa valfria uppgifter.
- (42) Om inte annat föreskrivs bör bestämmelserna om märkning av vinprodukter komplettera de som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel⁽²⁾ och som är övergripande. Erfarenheten har visat att en differentiering av märkningsbestämmelserna efter kategori av vinprodukt ofta inte är lämplig. Bestämmelserna bör därför i princip gälla för alla olika vinkategorier, även importerade produkter. De bör särskilt ge möjlighet att ange druvsort och årgång på vin utan ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, under förutsättning av vissa krav och undantag vad gäller märkningens pålitlighet och övervakningen av den och med beaktande av risken för att konsumenterna blir förvirrade.
- (43) Förekomsten och bildandet av producentorganisationer fortsätter att kunna bidra till att uppnå de mål som satts upp inom gemenskapen för vinsektorn. Nyttan med dessa bör ligga i att de tjänster som de erbjuder sina medlemmar

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 301/2008 (EUT L 97, 9.4.2008, s. 85).

⁽²⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2007/68/EG (EUT L 310, 28.11.2007, s. 11).

- är omfattande och effektiva. Detsamma gäller branschorganisationerna. Medlemsstaterna bör därför erkänna organisationer som uppfyller vissa krav som fastställs på gemenskapsnivå.
- (44) För att kunna förbättra marknaden för vin bör medlemsstaterna kunna genomföra beslut tagna av branschorganisationer. Räckvidden av sådana beslut bör dock utesluta förfaranden som skulle kunna snedvrída konkurrensen.
- (45) Skapandet av en inre marknad innebär att ett handelssystem upprättas vid gemenskapens yttre gränser. Det bör inbegripa importtullar och bör i princip stabilisera gemenskapsmarknaden. Handelssystemet bör bygga på gemenskapens internationella åtaganden, särskilt de som följer av avtal med Världshandelsorganisationen (WTO).
- (46) Övervakningen av handelsflödena är först och främst en fråga om förvaltning som bör hanteras på ett flexibelt sätt. Kommissionen bör därför fatta beslut om att införa licenskrav eftersom det behövs import- och exportlicenser för att förvalta de berörda marknaderna och i synnerhet för att övervaka importen av produkterna i fråga. De allmänna villkoren för sådana licenser bör dock fastställas i denna förordning.
- (47) I samband med införandet av kravet på import- och exportlicenser bör det krävas att det ställs en säkerhet som garanterar att de transaktioner för vilka licenser utfärdas verkligen genomförs.
- (48) Systemet med importtullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. För att i sådana fall kunna skydda gemenskapsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma, bör gemenskapen ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Åtgärderna bör vara förenliga med gemenskapens internationella åtaganden.
- (49) För att kunna förebygga eller motverka negativa effekter på gemenskapsmarknaden som skulle kunna bli följden av att druvsaft- och druvmustprodukter importeras, bör en tilläggstull läggas på import av sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
- (50) För att marknaden för vin ska kunna fungera väl och i synnerhet för att undvika störningar på marknaden, bör det ges möjlighet att förbjuda tillämpningen av systemet med aktiv och passiv förädling. För att denna typ av marknadsförvaltningsinstrument ska kunna lyckas bör instrumenten normalt börja tillämpas utan större dröjsmål. Kommissionen bör därför anförtros relevanta befogenheter.
- (51) Produkter som importeras från tredjeland bör omfattas av gemenskapens bestämmelser om produktkategorier, märkning och ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. De bör åtföljas av en analysrapport.
- (52) Kommissionen bör, på vissa villkor, ges befogenhet att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som ingåtts i enlighet med fördraget eller av rådets rättsakter.
- (53) Överskottsproduktionen av vin i gemenskapen har förvärrats av överträdelser av det tillfälliga förbudet mot nyplantering. Det finns således ett stort antal olagliga planteringar i gemenskapen som är en källa till illojal konkurrens, och de förvärrar problemen inom vinsektorn.
- (54) Det bör göras en åtskillnad mellan olagliga arealer planterade före och efter den 31 augusti 1998 när det gäller producenternas skyldigheter i samband med dessa arealer. Det bör finnas en sista möjlighet att legalisera olagliga arealer från före den 1 september 1998 enligt villkoren i artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1493/1999. Motsvarande bestämmelser i denna förordning bör därför ha retroaktiv verkan.
- (55) Tills vidare omfattas inte olagliga arealer från före den 1 september 1998 av någon röjningsplikt. Berörda producenter bör åläggas att legalisera dem mot betalning av en avgift. Om de berörda arealerna inte har legaliserats senast den 31 december 2009 bör producenterna åläggas att röja dem på egen bekostnad. Överträdelse av denna röjningsplikt bör medföra böter.
- (56) De arealer som har planterats i strid med det berörda förbudet efter den 31 augusti 1998 bör röjas, vilket är den sanktion som fastställs i förordning (EG) nr 1493/1999. Överträdelse av denna röjningsplikt bör medföra böter.
- (57) Till dess att legaliserings- och röjningsåtgärderna har genomförts bör vin från arealer som planterats i strid med förbudet och som inte legaliserats enligt förordning (EG) nr 1493/1999, endast få släppas ut på marknaden för destillation på den berörda producentens bekostnad. Producenterna bör uppvisa destillationskontrakt så att denna regel kan övervakas bättre än vad som hittills har varit fallet.
- (58) Även om det tillfälliga förbudet mot nyplanteringar har haft viss inverkan på jämvikten mellan tillgång och efterfrågan på vinmarknaden har den samtidigt varit ett hinder för konkurrenskraftiga producenter som vill bemöta ökad efterfrågan på ett flexibelt sätt.

- (59) Eftersom jämvikt på marknaden ännu inte har nåtts och eftersom det tar tid för kompletterande åtgärder som röjningssystemet att få verkan, är det lämpligt att behålla förbudet mot nyplanteringar till och med den 31 december 2015, men därefter bör det definitivt upphöra att gälla så att konkurrenskraftiga producenter fritt kan anpassa sig till marknadsvillkoren. Medlemsstaterna bör dock ges möjlighet att förlänga förbudet för sina territorier till den 31 december 2018 om de finner det nödvändigt.
- (60) Nuvarande tillstånd att nyplantera när det gäller moderplantkolor för ympmaterial, fastighetsreglering och expropriation liksom vinodlingsförsök har inte stört vinmarknaden på ett önskat sätt och bör därför få fortsätta att gälla under nödvändig kontroll.
- (61) Återplanteringsrätter bör även fortsatt delas ut till producenter som åtar sig att röja motsvarande areal planterad med vinstockar, eftersom nettoeffekten av sådana planteringar för produktionen tenderar att vara noll.
- (62) Dessutom bör medlemsstaterna få tillåta att det, under strikt kontroll, ska vara möjligt att överföra återplanteringsrätter till ett annat företag under förutsättning att denna överföring görs som ett inslag i kvalitetspolitiken, avser moderplantor för ympmaterial eller görs i samband med överföring av en del av företaget. Dessa överföringar bör göras inom en och samma medlemsstat.
- (63) För att kunna förbättra förvaltningen av produktionskapaciteten och främja en effektiv användning av planteringsrätterna och därmed ytterligare mildra verkningarna av de tillfälliga planteringsrestriktionerna, bör systemen med nationella eller regionala reserver upprätthållas.
- (64) Medlemsstaterna bör, under nödvändig kontroll, även fortsättningsvis lämnas stor frihet att bestämma över förvaltningen av reserverna så att de bättre kan anpassa användningen av reservplanteringsrätterna till de lokala behoven. Denna frihet att bestämma bör innebära möjlighet att köpa planteringsrätter till reserven och sälja planteringsrätter från reserven. I detta syfte bör medlemsstaterna även fortsättningsvis tillåtas att inte tillämpa systemet med reserver, under förutsättning att de kan visa att de har ett effektivt förvaltningssystem för planteringsrätter.
- (65) Genom att bevilja unga producenter särskilda förmåner blir det inte bara lättare för dem att etablera sig utan också att strukturellt anpassa sina företag efter det att de har etablerat sig. De bör därför kunna beviljas rätter från reserverna utan kostnad.
- (66) För att säkerställa att resurserna används på det mest effektiva sättet och för att bättre anpassa tillgången till efterfrågan, bör ägarna till planteringsrätter använda dessa inom rimlig tid. Om detta inte sker bör de föras eller återföras till reserverna. Rätter i reserverna bör av samma anledning beviljas inom rimlig tid.
- (67) Medlemsstater där systemet med planteringsrätter inte tillämpades den 31 december 2007 bör undantas från övergångsförbudet mot nyplantering.
- (68) Som en ytterligare kompletterande åtgärd med syfte att skapa en vinsektor som är anpassad efter marknadsvillkoren, bör det införas ett röjningssystem. Producenter som anser att det inte finns förutsättningar för lönsam produktion på vissa arealer, bör ges möjlighet att skära ner på sina kostnader och slutgiltigt ta ut dessa arealer ur vinproduktionen och att antingen bedriva alternativ verksamhet på den areal det rör sig om eller helt upphöra med jordbruksproduktion.
- (69) Erfarenheten har visat att om man överlåter åt medlemsstaterna att ge tillstånd till röjning mot betalning av ett bidrag, riskerar man att åtgärden inte får verkan och att de önskade effekterna på utbudet uteblir. I motsats till det nuvarande systemet bör därför producenterna rent allmänt vara berättigade att använda röjningssystemet och själva besluta om de vill ansöka. I gengäld bör de få ett bidrag för varje hektar som röjs från vinstockar. Medlemsstater med en vinproduktion som underskrider 50 000 hl per år bör dock inte ha tillgång till röjningssystemet, eftersom de inte nämnvärt påverkar produktionen i gemenskapen.
- (70) Medlemsstaterna bör, på grundval av objektiva kriterier och inom vissa storleksskalor som fastställs av kommissionen, kunna bestämma hur stora specifika belopp som ska betalas ut i röjningsbidrag.
- (71) För att kunna garantera en ansvarsfull behandling av de röjda arealerna bör rätten till bidraget vara villkorad av att de berörda producenterna följer gällande miljöbestämmelser. Om överträdelser konstateras bör det medföra att röjningsbidraget minskas i proportion till överträdelserna.
- (72) För att undvika miljöproblem bör medlemsstaterna kunna utesluta röjning i bergsområden, på branta sluttningar och vissa mindre oömråden samt av hänsyn till miljön när vissa specifika villkor är uppfyllda. I enlighet med politiken för gemenskapens yttersta randområden ska röjningssystemet inte gälla på Azorerna, Madeira och Kanarieöarna. Medlemsstaterna bör kunna upphöra med röjningen om den sammanlagda röjda arealen når 8 procent av landets areal planterad med vinstockar (10 procent på regional nivå).
- (73) Om den röjda arealen i en medlemsstat överstiger 15 procent av landets totala areal planterad med vin, bör det vara möjligt att begränsa röjningen till 15 procent i den medlemsstaten i syfte att undvika oproportionerlig koncentrerad av resurserna för röjning på bekostnad av andra

- medlemsstater. Det bör dessutom finnas möjlighet att upphöra med röjningen under ett år när den under året röjda arealen uppnår 6 procent av medlemsstatens totala med vinstockar planterade areal.
- (74) De jordbruksarealer som har använts för vinodling bör efter röjning vara berättigade till stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd och beviljas det frikopplade direktstöd som är det regionala genomsnittet, men som av budgetmässiga skäl inte bör överstiga en viss summa.
- (75) En väl fungerande inre marknad skulle äventyras om nationella stöd beviljades oförbehållsamt. Därför bör bestämmelserna i fördraget om statliga stöd i princip tillämpas på produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för vin. Bestämmelserna om röjningsbidrag och vissa åtgärder inom stödprogrammen bör inte i sig utesluta att nationellt stöd beviljas för samma ändamål.
- (76) För att bättre kunna förvalta vinodlingskapaciteten är det önskvärt att medlemsstaterna lämnar en inventering av sin produktionskapacitet till kommissionen. Informationen bör grunda sig på vinodlingsregistret, vilket bör underhållas och uppdateras regelbundet. Detaljerna för registret bör fastställas genom kommissionens förordning om tillämpningsföreskrifter. Rådets förordning (EEG) nr 2392/86 av den 24 juli 1986 om upprättandet av ett gemenskapsregister över vinodlingar⁽¹⁾ bör därför upphävas. För att uppmuntra medlemsstaterna att lämna inventeringen bör stöd för omstrukturering och omställning endast ges till de medlemsstater som har lämnat inventeringen.
- (77) Producenter av druvor avsedda för vinframställning och producenter av must och vin bör skicka in skördedeclarationer, så att den information som är nödvändig för att kunna göra relevanta politiska och administrativa val finns tillgänglig. Medlemsstaterna får även kräva att försäljare av druvor för vinframställning varje år deklarerar vilka mängder som saluförts från den senaste skörden. Producenter av must och vin och andra näringsidkare än detaljhandlare bör deklarerat sina lager av must och vin.
- (78) För att de berörda produkterna ska kunna spåras i tillfredsställande utsträckning, särskilt med hänsyn till konsumentskyddet, bör det föreskrivas att alla de produkter som omfattas av denna förordning förses med ett följedokument vid omsättning inom gemenskapen.
- (79) För att kunna ta hand om motiverade krisfall även efter det att de stödprogrammets övergångsbestämmelser om krisdestillation har upphört att gälla 2012, bör medlemsstaterna kunna ge stöd till krisdestillation inom en total
- budgetram på 15 procent av respektive medlemsstats berörda årliga budget för sitt nationella stödprogram. Allt sådant stöd bör anmälas till kommissionen och godkännas i enlighet med denna förordning innan det beviljas.
- (80) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (81) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av de skyldigheter som följer av tillämpningen av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik⁽³⁾.
- (82) Medlemsstaterna och kommissionen bör förse varandra med den information som behövs för tillämpningen av denna förordning.
- (83) För att kunna garantera att de skyldigheter som följer av denna förordning fullgörs behövs det kontroller och sanktioner i de fall skyldigheterna åsidosätts. Kommissionen bör därför ges befogenhet att fastställa sådana bestämmelser, däribland bestämmelser om återvinning av felaktiga utbetalningar och medlemsstaternas rapporteringsplikt.
- (84) Medlemsstaternas myndigheter bör ha ansvaret för att denna förordning följs och det bör antas ett system som gör det möjligt för kommissionen att övervaka och säkerställa sådan efterlevnad av bestämmelserna.
- (85) För att göra det möjligt att införliva vinsektorn i systemet med samlat gårdsstöd bör alla aktivt odlade vinodlingsarealer kunna få stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik⁽⁴⁾ och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare⁽⁴⁾.
- (86) Vinodlare i Bulgarien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien bör kunna utnyttja införandet av vinkomponenten i systemet med samlat gårdsstöd på samma villkor som vinodlare i gemenskapen i dess sammansättning den

⁽¹⁾ EGT L 208, 31.7.1986, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1631/98 (EGT L 210, 28.7.1998, s. 14).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1437/2007 (EUT L 322, 7.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 293/2008 (EUT L 90, 2.4.2008, s. 5).

30 april 2004. Vinkomponenten i systemet med samlat gårdsstöd bör därför inte omfattas av tillämpningen av den tabell för höjningar som anges i artikel 143a i förordning (EG) nr 1782/2003.

(87) Förordning (EG) nr 1782/2003 och rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredje land ⁽¹⁾.

(88) Övergången från det system som följer av förordning (EG) nr 1493/1999 och de andra förordningarna inom vinsektorn till systemet i denna förordning kan orsaka problem som inte behandlas i denna förordning. För att sådana problem ska kunna hanteras bör bestämmelser införas som bemyndigar kommissionen att besluta om nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna förordning innehåller särskilda bestämmelser för produktion och saluföring av produkter som anges i del XII i bilaga I till förordning (EG) nr 1234/2007.
2. För de produkter som avses i punkt 1 fastställs det i denna förordning
 - a) stödåtgärder,
 - b) regleringsåtgärder,
 - c) bestämmelser för handel med tredjeländ,
 - d) bestämmelser som styr produktionskapaciteten.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i bilaga I gälla.

⁽¹⁾ EUT L 3, 5.1.2008, s. 1.

AVDELNING II

STÖDÅTGÄRDER

KAPITEL I

Stödprogram

Avsnitt 1

Inledande bestämmelser

Artikel 3

Tillämpningsområde

Detta kapitel innehåller bestämmelser för tilldelningen av gemenskapsmedel till medlemsstaterna och för medlemsstaternas användning av dessa medel via nationella stödprogram (nedan kallade *stödprogram*) för att finansiera särskilda stödåtgärder som främjar vinsektorn.

Artikel 4

Förenlighet och konsekvens

1. Stödprogrammen ska vara förenliga med gemenskapsrätten och ligga i linje med gemenskapens verksamhet, politik och prioriteringar.
2. Medlemsstaterna ska ansvara för stödprogrammen och se till att de är enhetliga inom respektive land samt utformas och genomförs på ett objektivt sätt med beaktande av de berörda producenternas ekonomiska situation och nödvändigheten av att undvika omotiverad olika behandling av producenter.

Medlemsstaterna ska svara för de nödvändiga kontrollerna och sanktionerna vid bristande efterlevnad av reglerna inom stödprogrammen.

3. Stöd beviljas inte för

- a) forskningsprojekt och åtgärder till stöd för forskningsprojekt,
- b) åtgärder som ingår i medlemsstaters program för landsbygdsutveckling enligt förordning (EG) nr 1698/2005.

Avsnitt 2

Inlämning av stödprogram och deras innehåll*Artikel 5***Inlämning av stödprogram**

1. Alla de producentmedlemsstater som avses i bilaga II, ska till kommissionen, första gången senast den 30 juni 2008, lämna in ett förslag till ett femårigt stödprogram som innehåller åtgärder i enlighet med detta kapitel.

Stödåtgärderna i stödprogrammen ska utformas på den geografiska nivå som medlemsstaterna anser vara mest lämplig. Innan stödprogrammet lämnas in till kommissionen ska det ha varit föremål för samråd med behöriga myndigheter och organisationer på lämplig territoriell nivå.

Varje medlemsstat ska lämna in ett enda förslag till stödprogram i vilket hänsyn får tas till särskilda regionala förhållanden.

2. Stödprogrammen ska börja gälla tre månader efter det att de har lämnats in till kommissionen.

Om det inlämnade stödprogrammet inte uppfyller kraven i detta kapitel ska kommissionen underrätta medlemsstaten om detta. I så fall ska medlemsstaten lämna in ett reviderat stödprogram till kommissionen. Det reviderade stödprogrammet ska börja gälla två månader efter det att det anmäldes, under förutsättning att de icke uppfyllda kraven är uppfyllda, i vilket fall detta stycke ska gälla.

3. Punkt 2 ska även gälla för ändringar som görs i stödprogram som lämnats in av medlemsstaterna.

4. Artikel 6 ska inte gälla då en medlemsstats enda åtgärd i ett stödprogram består av den överföring av medel till systemet med samlat gårdsstöd som avses i artikel 9. Artikel 21 ska gälla i sådant fall endast med hänsyn till punkt 1 i den artikeln och i förhållande till det år då överföringen sker.

*Artikel 6***Stödprogrammets innehåll**

Stödprogrammen ska innehålla följande delar:

- En detaljerad beskrivning av de föreslagna åtgärderna och deras kvantifierade mål.
- Resultaten av de samråd som hållits.
- En uppskattning av de förväntade tekniska, ekonomiska, miljömässiga och sociala verkningarna.
- En tidsplan för åtgärdernas genomförande.

e) En allmän finansieringsöversikt med en redogörelse för vilka resurser som kommer att avsättas och för den planerade preliminära fördelningen av resurserna mellan åtgärderna i enlighet med de tak som fastställs i bilaga II.

f) De kriterier och kvantitativa indikatorer som ska användas för övervakning och utvärdering och de åtgärder som vidtagits för att se till att stödprogrammen genomförs på ett lämpligt och effektivt sätt.

g) Uppgifter om de behöriga myndigheter och organ som ansvarar för genomförandet av stödprogrammet.

*Artikel 7***Stödberättigande åtgärder**

1. Stödprogrammen ska omfatta en eller flera av följande åtgärder:

- Stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd enligt artikel 9.
- Säljfrämjande åtgärder, i enlighet med artikel 10.
- Omstrukturering och omställning av vinodlingar, i enlighet med artikel 11.
- Grön skörd, i enlighet med artikel 12.
- Gemensamma fonder, i enlighet med artikel 13.
- Skörde försäkring, i enlighet med artikel 14.
- Investeringar, i enlighet med artikel 15.
- Destillation av biprodukter, enligt artikel 16.
- Spritdrycksdestillation, enligt artikel 17.
- Krisdestillation, enligt artikel 19.
- Användning av koncentrerad druvmust, i enlighet med artikel 18.

2. Stödprogrammen ska inte innehålla andra åtgärder än dem som anges i artiklarna 9 till 19.

*Artikel 8***Allmänna bestämmelser om stödprogram**

1. Fördelningen av de tillgängliga gemenskapsmedlen och budgettaken anges i bilaga II.

2. Gemenskapen ska endast lämna stöd för stödberättigande utgifter som uppkommit efter inlämnandet av det berörda stödprogrammet enligt artikel 5.1.

3. Medlemsstaterna ska inte bidra till kostnaderna för åtgärder som finansieras av gemenskapen enligt stödprogrammen.

4. Med avvikelse från punkt 3 får medlemsstaterna i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser om statligt stöd bevilja nationellt stöd för de åtgärder som avses i artiklarna 10, 14 och 15.

Den högsta stödsats som fastställs i de relevanta gemenskapsbestämmelserna om statligt stöd ska gälla för den totala offentliga finansieringen, som omfattar både gemenskapens och medlemsstaternas medel.

Avsnitt 3

Särskilda stödåtgärder

Artikel 9

Samlat gårdsstöd och stöd till vinodlare

1. Medlemsstaterna får ge stöd till vinodlare genom att tilldela dem stödrättigheter enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EG) nr 1782/2003 i enlighet med punkt O i bilaga VII i den förordningen.

2. Medlemsstater som avser att utnyttja den möjlighet som avses i punkt 1 ska föreskriva sådant stöd i sina stödprogram, inklusive, vad gäller påföljande överföringar av medel till systemet med samlat gårdsstöd, genom ändringar av dessa program i enlighet med artikel 5.3.

3. När det fått verkan ska det stöd som avses i punkt 1

- a) ligga kvar inom systemet med samlat gårdsstöd och inte längre vara tillgängligt, eller göras tillgängligt enligt artikel 5.3, för de åtgärder som förtecknas i artiklarna 10 till 19 i denna förordning under påföljande år av tillämpning av stödprogrammen,
- b) i motsvarande mån minska det belopp som är tillgängligt för de åtgärder inom stödprogrammen som förtecknas i artiklarna 10 till 19 i denna förordning.

Artikel 10

Säljfrämjande åtgärder på marknader i tredjeland

1. Stöd enligt denna artikel lämnas för informations- och säljfrämjande åtgärder för gemenskapsvin i tredjeland i syfte att förbättra gemenskapsvinets konkurrenskraft i de länderna.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska gälla vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, eller vin med uppgift om vindruvsort.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 får endast vara följande:

- a) PR, marknadsföring eller reklam, som betonar fördelarna med gemenskapsprodukterna, särskilt när det gäller kvalitet, livsmedelssäkerhet och miljöhänsyn.
- b) Deltagande i stora internationella evenemang, varumässor eller utställningar.
- c) Informationskampanjer, särskilt om gemenskapssystemen för skyddad ursprungsbeteckning, skyddad geografisk beteckning och ekologisk produktion.
- d) Nya marknadsundersökningar som är nödvändiga för att utöka avsättningsmöjligheterna.
- e) Utvärderingsstudier av resultaten av de säljfrämjande åtgärderna och informationsåtgärderna.

4. Gemenskapens bidrag till säljfrämjande verksamhet får högst utgöra 50 procent av de stödberättigande kostnaderna.

Artikel 11

Omstrukturering och omställning av vingårdar

1. Syftet med åtgärder för omstrukturering och omställning av vinodlingar ska vara att öka vinproducenternas konkurrenskraft.

2. Stöd enligt denna artikel för omstrukturering och omställning av vinodlingar lämnas endast om medlemsstaten lämnar in inventeringen av sin produktionskapacitet enligt artikel 109.

3. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar får endast omfatta en eller flera av följande verksamheter:

- a) Omställning till andra sorter, även genom dubbelympning.
- b) Förflyttning av vinodlingar.
- c) Förbättringar av tekniken för att förvalta vinodlingarna.

Stöd lämnas inte för normal förnyelse av uttjänta vinodlingar.

4. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar får endast lämnas i följande former:

- a) Ersättning till producenter för förlorade intäkter till följd av genomförandet av åtgärden, och
- b) bidrag till kostnaderna för omstruktureringen och omställningen.

5. Ersättningen till producenter för förlorade intäkter enligt punkt 4 a får täcka upp till 100 procent av den relevanta förlusten och får antingen innebära

- a) tillåtelse att, utan hinder av bestämmelserna i avdelning V kapitel II, ha både gamla och nya vinstocker samtidigt under en fastställd period på högst tre år, till dess att övergångssystemet för planteringsrätter har upphört att gälla, eller
- b) ekonomisk gottgörelse.

6. Gemenskapens bidrag till de faktiska kostnaderna för omstruktureringen och omställningen av vinodlingar får inte överstiga 50 procent. I regioner som är klassificerade som konvergensregioner enligt förordning (EG) nr 1083/2006⁽¹⁾ får gemenskapens bidrag till kostnaderna för omstrukturering och omställning inte överstiga 75 procent.

Artikel 12

Grön skörd

1. I denna artikel avses med grön skörd fullständig destruktion eller borttagande av omogna druvklasar för att därmed reducera avkastningen från det berörda området till noll.

2. Stöd för grön skörd ska bidra till att återupprätta balansen mellan tillgång och efterfrågan på gemenskapens vinmarknad och därmed förebygga marknadskriser.

3. Stöd för grön skörd får lämnas som ersättning i form av ett schablonbelopp per hektar som ska fastställas av den berörda medlemsstaten.

Beloppet får inte överskrida 50 procent av summan av de direkta kostnaderna för destruktion eller avlägsnande av druvklasar och de förlorade intäkterna i samband med destruktion eller avlägsnande av druvklasar.

4. De berörda medlemsstaterna ska inrätta ett system som grundar sig på objektiva kriterier för att se till att åtgärden grön skörd inte leder till att enskilda vinproducenter tar emot kompensation som överstiger de tak som avses i punkt 3 andra stycket.

Artikel 13

Gemensamma fonder

1. Det ska beviljas stöd för inrättande av gemensamma fonder för att bistå producenter som vill försäkra sig mot marknadsvängningar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1989/2006 (EUT L 411, 30.12.2006, s. 6).

2. Stöd för inrättande av gemensamma fonder får lämnas i form av tillfälligt och gradvis avtagande stöd för att täcka de administrativa kostnaderna för fonderna.

Artikel 14

Skörde försäkring

1. Stöd för skörde försäkring ska bidra till att trygga producenternas intäkter när dessa påverkas av naturkatastrofer, ogynnsamma väderleksförhållanden, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

2. Stöd för skörde försäkring får lämnas i form av ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen, dock högst

- a) 80 procent av de kostnader för försäkringspremier som producenten har betalat för att försäkra sig mot förluster som uppstått till följd av ogynnsamma väderleksförhållanden som kan jämföras med naturkatastrofer,
- b) 50 procent av de kostnader för försäkringspremier som producenten har betalat för att försäkra sig mot
 - i) förluster enligt led a och andra förluster som uppstått till följd av ogynnsamma väderleksförhållanden,
 - ii) förluster som uppstått till följd av djur, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.

3. Stöd för skörde försäkring får endast lämnas om de berörda försäkringsbetalningarna inte kompenserar producenterna för mer än 100 procent av deras intäktsförluster, medräknat eventuell ersättning som producenterna kan ha fått från andra stödordningar i samband med den försäkrade risken.

4. Stödet för skörde försäkring får inte snedvrیدا konkurrensen på försäkringsmarknaden.

Artikel 15

Investeringar

1. Stöd får beviljas för materiella och immateriella investeringar i bearbetningsanläggningar, infrastruktur för vintillverkning och saluföring av vin som förbättrar företagets totala resultat och avser ett eller flera av följande områden:

- a) Framställning eller saluföring av produkter enligt bilaga IV.
- b) Utveckling av nya produkter, processer och tekniska metoder i samband med produkter enligt bilaga IV.

2. Den högsta procentsatsen för stöd enligt punkt 1 ska endast beviljas mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ⁽¹⁾. För Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, de mindre egeiska öarna i den mening som anges i rådets förordning (EG) nr 1405/2006 av den 18 september 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna ⁽²⁾ och de franska utomeuropeiska departementen ska inga storleksbegränsningar gälla för den högsta procentsatsen. För företag som inte omfattas av artikel 2.1 i avdelning I i bilagan till rekommendation 2003/361/EG och som har mindre än 750 anställda eller en omsättning som understiger 200 miljoner EUR ska den högsta stödnivån halveras.

Stöd får inte beviljas företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

3. I de stödberättigande utgifterna får inte ingå de delar som avser i artikel 17.3 a–c i förordning (EG) nr 1698/2005.

4. Följande högsta stödsatser i förhållande till de stödberättigande kostnaderna ska gälla för gemenskapens bidrag:

- a) 50 procent i regioner som klassificeras som konvergensregioner enligt förordning (EG) nr 1083/2006.
- b) 40 procent regioner som inte är konvergensregioner.
- c) 75 procent i de yttersta regionerna enligt rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden ⁽³⁾.
- d) 65 procent på de mindre Egeiska öarna enligt förordning (EG) nr 1405/2006.

5. Artikel 72 i förordning (EG) nr 1698/2005 ska i tillämpliga delar gälla för stöd enligt punkt 1.

Artikel 16

Destillation av biprodukter

1. Stöd får beviljas för frivillig eller obligatorisk destillation av biprodukter vid framställning av vin som har utförts i enlighet med villkoren i punkt D i bilaga VI.

Stödbeloppet för den producerade alkoholen ska fastställas per volymprocent och hektoliter. Inget stöd ska utgå för den volym alkohol i de biprodukter som ska destilleras vilken överskrider 10 procent i förhållande till alkoholvolymen i det framställda vinet.

⁽¹⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 265, 26.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 42, 14.2.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1276/2007 (EUT L 284, 30.10.2007, s. 11).

2. Det högsta tillämpliga stödbeloppet ska grundas på kostnader för insamling och bearbetning och fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

3. Alkoholen från destillation med stöd enligt punkt 1 ska utslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla för att undvika en snedvridning av konkurrensen.

Artikel 17

Spritdrycksdestillation

1. Stöd i form av hektarstöd för vin som destilleras till spritdryck får beviljas producenter fram till och med den 31 juli 2012.

2. Berörda avtal om vindestillation samt vederbörliga bevis om leverans för destillation ska lämnas in innan stödet beviljas.

Artikel 18

Krisdestillation

1. Stöd för frivillig eller obligatorisk destillation av överskott av vin i syfte att minska eller eliminera överskottet och samtidigt säkerställa kontinuerlig tillgång från en skörd till nästa får i motiverade krisfall beviljas av medlemsstaterna fram till och med den 31 juli 2012.

2. Det högsta tillämpliga stödbeloppet ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

3. Alkoholen från den stödda destillation som avses i punkt 1 ska utslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla för att undvika en snedvridning av konkurrensen.

4. Den andel av budgeten som används för att stödja krisdestillation får inte överstiga följande procentandelar av de medel som totalt är tillgängliga för respektive medlemsstat under ifrågasvarande budgetår enligt bilaga II:

— 20 procent för 2009.

— 15 procent för 2010.

— 10 procent för 2011.

— 5 procent för 2012.

5. Medlemsstaterna får öka de för krisdestillation tillgängliga medlen över de årliga tak som fastställs i punkt 4 genom att

tillskjuta nationella medel i enlighet med följande gränser (uttryckta som procentandelar av respektive årliga tak enligt punkt 4):

- 5 procent för vinåret 2010.
- 10 procent för vinåret 2011.
- 15 procent för vinåret 2012.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen eventuella tillskott av nationella medel enligt första stycket och kommissionen ska ge sitt godkännande innan sådana medel görs tillgängliga.

Artikel 19

Användning av koncentrerad druvmust

1. Stöd får fram till och med den 31 juli 2012 beviljas vinodlare som använder koncentrerad druvmust, inklusive rektifierad koncentrerad druvmust, för att öka produkternas naturliga alkoholstyrka i enlighet med de villkor som fastställs i bilaga V.

2. Stödbeloppet ska fastställas per volymprocent potentiell alkoholstyrka och per hektoliter must för berikningen.

3. Det högsta tillämpliga stödbeloppet inom ramen för denna åtgärd i olika vinodlingszoner ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Artikel 20

Tvårvillkor

Om en jordbrukare när som helst inom tre år efter utbetalningen enligt stödprogrammen för omstrukturering och omställning, eller när som helst inom ett år efter utbetalningen enligt stödprogrammen för grön skörd, på sitt företag inte iakttar de föreskrivna verksamhetskrav och krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som avses i artiklarna 3–7 i förordning (EG) nr 1782/2003, till följd av en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den enskilde jordbrukaren, ska bidragsbeloppet minskas eller dras in, helt eller delvis, beroende på överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning, och jordbrukaren ska i tillämpliga fall åläggas att betala tillbaka det enligt villkoren i nämnda bestämmelser.

Avsnitt 4

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

Rapportering och utvärdering

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 mars varje år och första gången senast den 1 mars 2010 lämna in en rapport till

kommissionen om genomförandet av åtgärderna i deras stödprogram under det föregående budgetåret.

Rapporterna ska förteckna och beskriva de åtgärder för vilka gemenskapsstöd har beviljats enligt stödprogrammen och ska i synnerhet innehålla uppgifter om genomförandet av de säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 10.

2. Medlemsstaterna ska senast den 1 mars 2011 och återigen senast den 1 mars 2014 presentera en utvärdering av kostnaderna och fördelarna med stödprogrammen och ange hur de kan göras mer effektiva.

Kommissionen ska senast den 31 december 2011 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av de säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 10.

Artikel 22

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Dessa åtgärder får särskilt avse följande

- a) formatet för hur stödprogrammen ska läggas fram,
- b) bestämmelser för ändringar i stödprogram efter det att har börjat gälla,
- c) tillämpningsföreskrifter för åtgärderna i artiklarna 10–19,
- d) villkoren för meddelande och offentliggörande av stöd som finansieras av gemenskapen,
- e) närmare bestämmelser om rapportering.

KAPITEL II

Finansiell överföring

Artikel 23

Finansiell överföring till landsbygdsutveckling

1. Från och med budgetåret 2009 ska de belopp som fastställs i punkt 2 och som grundar sig på de historiska utgifter som avses i förordning (EG) nr 1493/1999 för interventionsåtgärder i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna enligt artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1290/2005, finnas tillgängliga som kompletterande gemenskapsmedel för åtgärder i vinproducerande regioner inom ramen för den programplanering för landsbygdsutvecklingen som finansieras genom förordning (EG) nr 1698/2005.

2. Följande belopp ska finnas tillgängliga under de angivna kalenderåren:

- 2009: 40,5 miljoner EUR.
- 2010: 80,9 miljoner EUR.
- Från och med 2011 och därefter: 121,4 miljoner EUR.

3. Beloppen i punkt 2 ska fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med bilaga III.

De medlemsstater som inte har infört några belopp i den nuvarande tabellen i bilaga III till följd av de låga belopp som följer av övriga belopp i enlighet med den finansieringsnyckel som tillämpas för att fastställa beloppen i bilaga III (mindre än 2,5 miljoner EUR som ska överföras 2009) får besluta att helt eller delvis överföra de belopp som nu ingår i bilaga II till bilaga III för att användas inom sina program för landsbygdsutveckling. I detta fall ska de berörda medlemsstaterna senast den 30 juni 2008 meddela kommissionen denna överföring och kommissionen ska ändra punkt 2 och bilagorna II och III i enlighet med detta.

AVDELNING III

REGLERINGSÅTGÄRDER

KAPITEL I

Allmänna regler

Artikel 24

Klassificering av druvsorter

1. Med förbehåll för punkt 2 ska medlemsstaterna klassificera vilka druvsorter som får framställning av vin får planteras, återplanteras eller ympas på deras territorier.

Endast druvsorter som uppfyller följande villkor får klassificeras av medlemsstaterna:

- a) Druvsorter som tillhör arten *Vitis vinifera* eller kommer från en korsning mellan den arten och andra arter av släktet *Vitis*.
- b) Druvsorter som inte tillhör någon av följande sorter: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton och Hebermont.

Om en druvsort stryks ur klassificeringen enligt första stycket ska den röjas inom 15 år efter det att de har strukits.

2. De medlemsstater vilkas vinproduktion inte överstiger 50 000 hl vin per år, beräknat på grundval av den genomsnittliga produktionen under de senaste fem vinåren, ska undantas från kravet på klassificering i punkt 1.

Dock får även i de medlemsstater som avses i första stycket endast druvsorter som överensstämmer med punkt 1 a och b planteras, återplanteras eller ympas för framställning av vin.

3. Med avvikelse från punkt 1 första och andra stycket och punkt 2 andra stycket är plantering, återplantering eller ympning av följande druvsorter tillåten för forskning och vetenskapliga försök:

- a) Druvsorter som inte klassificerats av de medlemsstater som avses i punkt 1.
- b) Druvsorter som inte överensstämmer med punkt 1 a och b, i fråga om de medlemsstater som avses i punkt 2.

4. Arealer planterade med druvsorter för vinframställning i strid med punkterna 13 ska röjas.

Det föreligger dock ingen skyldighet att röja sådana arealer om det som produceras enbart är avsett för konsumtion i vinodlarens hushåll.

5. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att kontrollera att producenterna följer bestämmelserna i punkterna 1–4.

Artikel 25

Produktion och saluföring

1. De produkter som förtecknas i bilaga IV och som produceras i gemenskapen ska framställas av druvsorter enligt klassificeringen i artikel 24.1.

2. En beteckning för en kategori av en vinprodukt enligt bilaga IV får endast användas i gemenskapen för saluföring av en produkt som uppfyller de krav som fastställs i den bilagan.

Trots vad som sägs i artikel 59.1 a får dock medlemsstaterna tillåta användningen av termen "vin" om

- a) den åtföljs av ett namn på en frukt i ett sammansatt ord för att saluföra produkter som erhållits genom jäsning av andra bär och frukter än druvor, eller om
- b) den är en del av ett sammansatt ord.

All sammanblandning med produkter svarande mot kategorierna av vin i bilaga IV ska undvikas.

3. De kategorier av vinprodukter som förtecknas i bilaga IV får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 113.2.

4. Med undantag av vin på flaska beträffande vilket det kan visas att tappningen ägde rum före den 1 september 1971, får vin som framställts av de druvsorter som anges i den klassificering som upprättats enligt artikel 24.1 första stycket,

men som inte svarar mot kategorierna i bilaga IV, endast användas för konsumtion i vinodlarens hushåll, för framställning av vinättika eller för destillation.

KAPITEL II

Oenologiska metoder och restriktioner

Artikel 26

Tillämpningsområde

Detta kapitel avser de tillåtna oenologiska metoderna och de gällande restriktionerna för produktion och saluföring av produkter som omfattas av denna förordning samt förfarandet för att fatta beslut om dessa metoder och restriktioner.

Artikel 27

Oenologiska metoder och restriktioner

1. Vid framställning i gemenskapen av de produkter som omfattas av denna förordning får endast oenologiska metoder och lagring som är tillåtna enligt gemenskapsrätten i enlighet med bilaga V eller om vilka beslut har fattats i enlighet med artiklarna 28 och 29 användas.

Första stycket ska inte gälla

- a) druvsaft och koncentrerad druvsaft,
 - b) druvmust och koncentrerad druvmust avsedd för framställning av druvsaft.
2. De tillåtna oenologiska metoderna får endast användas för att säkerställa att framställning, lagring och förädling av produkten sker på ett korrekt sätt.
3. Produkter som omfattas av denna förordning ska framställas i gemenskapen i enlighet med relevanta restriktioner i bilaga VI.
4. Produkter som omfattas av denna förordning och som har genomgått oenologiska metoder som inte är tillåtna i gemenskapen, eller i förekommande fall, enligt nationella bestämmelser, eller som står i strid mot restriktionerna i bilaga VI får inte saluföras i gemenskapen.

Artikel 28

Striktare regler fastställda av medlemsstaterna

Medlemsstaterna får begränsa eller förbjuda användningen av vissa oenologiska metoder samt införa hårdare restriktioner, som är tillåtna enligt gemenskapsrätten, för vin som framställs inom deras territorium och i syfte att bättre bevara de egenskaper som är kännetecknande för vin med skyddad ursprungsbezeichnung eller skyddad geografisk beteckning för mousserande vin och likörvin.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa begränsningar förbud och restriktioner, som i sin tur ska underrätta övriga medlemsstater.

Artikel 29

Tillstånd för oenologiska metoder och restriktioner

1. Utom för de oenologiska metoder som gäller berikning, syratillsats och avsyrrning som fastställs i bilaga V för de specifika produkter som omfattas av den bilagan samt de restriktioner som anges i bilaga VI ska det fattas beslut om tillstånd för oenologiska metoder och restriktioner för produktion och lagring av produkter som omfattas av denna förordning i enlighet med förfarandet i artikel 113.2.
2. Medlemsstaterna får tillåta användning för försöksändamål av otillåtna oenologiska metoder på villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2.

Artikel 30

Kriterier för tillstånd

Kommissionen ska, när den lämnar tillstånd till oenologiska metoder i enlighet med förfarandet i artikel 113.2,

- a) grunda sig på de oenologiska metoder som har rekommenderats och offentliggjorts av Internationella vinorganisationen (OIV) och på resultaten av användningen av ännu inte tillåtna oenologiska metoder för försöksändamål,
- b) ta hänsyn till skyddet av människors hälsa,
- c) ta hänsyn till eventuella risker för att konsumenterna vilsledds på grund av etablerade förväntningar och uppfattningar och i samband med detta undersöka vilka informationsmöjligheter som finns och kan utnyttjas för att undvika sådana risker,
- d) ge möjlighet att bevara vinets naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning,
- e) säkerställa en acceptabel miniminivå av miljöskydd,
- f) följa de allmänna bestämmelserna om oenologiska metoder och restriktioner i bilaga V respektive VI.

Artikel 31

Analysmetoder

De analysmetoder som ska användas för att bestämma sammansättningen av de produkter som omfattas av denna förordning och de föreskrifter som gör det möjligt att fastställa om dessa

produkter har genomgått någon behandling som står i strid med tillåtna oenologiska metoder, ska vara de som har rekommenderats och offentliggjorts av OIV.

Om det inte finns några metoder och föreskrifter som har rekommenderats och offentliggjorts av OIV ska sådana analysmetoder och föreskrifter antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2.

I avvaktan på att sådana föreskrifter antas ska man tillämpa de metoder och föreskrifter tillämpas som är tillåtna i den berörda medlemsstaten.

Artikel 32

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel och för bilagorna V och VI ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2, om inte annat föreskrivs i dessa bilagor.

Dessa åtgärder får särskilt avse följande:

- a) Bestämmelser med innebörden att de oenologiska metoder i gemenskapen som förtecknas i bilaga IV till förordning (EG) nr 1493/1999 ska anses vara tillåtna oenologiska metoder.
- b) Tillåtna oenologiska metoder och restriktioner, inklusive berikning, syratillsats och avsyrring som gäller mousserande viner, mousserande kvalitetsviner och mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ.
- c) Tillåtna oenologiska metoder och restriktioner som gäller likörvin.
- d) Bestämmelser för blandning och "coupage" av must och vin, om inte annat anges i punkt C i bilaga VI.
- e) Specifikationer för renhet och identitet för ämnen som ingår i oenologiska metoder, om det saknas gemenskapsbestämmelser på området.
- f) Administrativa föreskrifter för att genomföra tillåtna oenologiska metoder.
- g) Villkoren för innehav, omsättning och användning av produkter som inte uppfyller bestämmelserna i artikel 27 och eventuella undantag från kraven i den artikeln samt kriterier som i enskilda fall gör det möjligt att undvika alltför stor stränghet.
- h) Villkoren enligt vilka medlemsstaterna får tillåta innehav, omsättning och användning av produkter som inte uppfyller bestämmelserna i detta kapitel, utom artikel 27, eller tillämpningsföreskrifterna för detta kapitel.

KAPITEL III

Ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck

Artikel 33

Tillämpningsområde

1. Regler gällande ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck enligt kapitlen IV och V ska gälla för de produkter som avses i punkterna 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 och 16 i bilaga IV.
2. De regler som avses i punkt 1 syftar till att
 - a) skydda legitima intressen för
 - i) konsumenter, och
 - ii) producenter,
 - b) säkerställa att den gemensamma marknaden för de berörda produkterna fungerar väl,
 - c) främja framställningen av kvalitetsprodukter samtidigt som utrymme ges för nationella kvalitetsfrämjande politiska åtgärder.

KAPITEL IV

Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 34

Definitioner

1. I denna förordning avses med:
 - a) *ursprungsbeteckning*: namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en produkt som avses i artikel 33.1 och som uppfyller följande krav:
 - i) Dess kvalitet och egenskaper beror helt eller väsentligen på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den.
 - ii) De druvor som vinet framställts av kommer uteslutande från detta geografiska område.
 - iii) Det framställs inom detta geografiska område.
 - iv) Det framställs av druvsorter tillhörande sorten *Vitis vinifera*.

- b) *geografisk beteckning*: beteckning för en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en produkt som avses i artikel 33.1 och som uppfyller följande krav:
- i) Det besitter en specifik kvalitet, ett specifikt anseende eller någon annan specifik egenskap som kan hänföras till det geografiska ursprunget.
 - ii) Minst 85 procent av de druvor som används för framställningen av vinet kommer uteslutande från detta geografiska område.
 - iii) Det framställs inom detta geografiska område.
 - iv) Det framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera* eller en korsning mellan denna art och andra arter av släktet *Vitis*.

2. Vissa traditionellt använda namn ska utgöra ursprungs-beteckningar om de

- a) betecknar ett vin,
- b) hänvisar till ett geografiskt namn,
- c) uppfyller kraven i punkt 1 a i-iv,
- d) genomgår det förfarande för beviljande av skydd för ursprungs-beteckningar och geografiska beteckningar som fastställs i detta kapitel.

3. Ursprungs-beteckningar och geografiska beteckningar, även sådana som rör geografiska områden i tredjeland, kan skyddas i gemenskapen med stöd av bestämmelserna i detta kapitel.

Avsnitt 2

Ansökan om skydd

Artikel 35

Innehållet i ansökan om skydd

1. Ansökningar om skydd av ursprungs-beteckningar eller geografiska beteckningar ska innehålla teknisk dokumentation med följande:

- a) Den beteckning som ska skyddas.
- b) Sökandens namn och kontaktuppgifter.
- c) Den produktspecifikation som avses i punkt 2.
- d) Ett dokument som sammanfattar den produktspecifikation som avses i punkt 2.

2. Produktspecifikationen ska göra det möjligt för berörda parter att kontrollera de relevanta produktionsvillkoren för ursprungs-beteckningen eller den geografiska beteckningen.

Den ska innehålla uppgifter om åtminstone följande:

- a) Den beteckning som ska skyddas.
- b) En beskrivning av vinet/vinerna:
 - i) För viner med en ursprungs-beteckning, dess viktigaste analytiska och organoleptiska egenskaper.
 - ii) För viner med en geografisk beteckning, dess viktigaste analytiska egenskaper samt en bedömning av eller uppgifter om dess organoleptiska egenskaper.
- c) I förekommande fall de särskilda oenologiska metoder som använts för att framställa vinet/vinerna samt de relevanta restriktionerna för framställningen av vinet/vinerna.
- d) En avgränsning av det geografiska området i fråga.
- e) Maximal avkastning per hektar.
- f) Uppgifter om den eller de druvsorter som vinet/vinerna framställts av.
- g) Uppgifter som styrker det samband som avses i artikel 34.1 a i eller, i förekommande fall, artikel 34.1 b i.
- h) De gällande krav som fastställts i gemenskapens eller medlemsstaternas bestämmelser eller, om medlemsstaterna så föreskriver, av en organisation som handlägger skyddade ursprungs-beteckningar eller geografiska beteckningar, med beaktande av att dessa krav ska vara objektiva och icke diskriminerande och förenliga med gemenskapsrätten.
- i) Namn och kontaktuppgifter för de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen samt deras särskilda uppgifter.

Artikel 36

Ansökan om skydd som rör ett geografiskt område i ett tredjeland

1. I de fall ansökan om skydd avser ett geografiskt område i ett tredjeland ska den utöver de uppgifter som anges i artikel 35 innehålla sådana uppgifter som styrker att beteckningen i fråga är skyddad i ursprungslandet.

2. Ansökan ska sändas till kommissionen antingen direkt eller via myndigheterna i det berörda tredjelandet.

3. Ansökan om skydd ska vara avfattad på något av de officiella språken i gemenskapen, eller åtföljas av en styrkt översättning till ett av dessa.

*Artikel 37***Sökande**

1. Alla intresserade producentgrupper, eller i undantagsfall en enskild producent, får ansöka om skydd av en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning. Andra intresserade parter får delta i ansökan.

2. Producenter får lämna in en ansökan om skydd endast för vin som de själva producerar.

3. När en beteckning anger ett geografiskt område som skär över nationella gränser, eller när en traditionell beteckning är förknippad med ett geografiskt område som skär över nationella gränser, får en gemensam ansökan lämnas in.

Avsnitt 3

Förfarande för att bevilja skydd*Artikel 38***Förberedande nationellt förfarande**

1. Ansökningar om skydd av en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning enligt artikel 34 för vin med ursprung i gemenskapen, ska vara föremål för ett förberedande nationellt förfarande enligt denna artikel.

2. Ansökan om skydd ska lämnas in i den medlemsstat på vars territorium ursprungsbezeichnung eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung.

3. Medlemsstaten ska granska ansökan för att avgöra om den uppfyller villkoren i detta kapitel.

Medlemsstaten ska genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att ansökan får tillräcklig offentlighet och där det föreskrivs en tidsfrist på minst två månader från dagen för offentliggörandet inom vilken alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är etablerade eller bosatta i medlemsstaten i fråga kan resa invändningar mot det föreslagna skyddet, genom att till medlemsstaten lämna in en motiverad förklaring.

4. Om medlemsstaten anser att ursprungsbezeichnung eller den geografiska beteckningen inte uppfyller kraven, eller är oförenlig med gemenskapsrätten i allmänhet, ska den avslå ansökan.

5. Om medlemsstaten anser att de relevanta kraven är uppfyllda ska denna

a) offentliggöra det sammanfattande dokumentet och produktspecifikationen, åtminstone på Internet, och

b) till kommissionen översända en ansökan om skydd med följande uppgifter:

i) sökandens namn och kontaktuppgifter,

ii) det sammanfattande dokument som avses i artikel 35.1 d,

iii) en förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den sökande uppfyller villkoren i denna förordning,

iv) den hänvisning till det offentliggörande som avses i led a.

Dessa handlingar ska vara avfattade på något av gemenskapens officiella språk, eller åtföljas av en styrkt översättning till ett av dessa.

6. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa denna artikel senast den 1 augusti 2009.

7. Om en medlemsstat inte har någon nationell lagstiftning om skydd av ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar, får den, dock endast tillfälligt, bevilja skydd på nationell nivå för beteckningen i enlighet med villkoren i detta kapitel med verkan från den dag som ansökan lämnats till kommissionen. Detta tillfälliga nationella skydd ska upphöra den dag då ett beslut om registrering eller avslag fattas i enlighet med detta kapitel.

*Artikel 39***Kommissionens granskning**

1. Kommissionen ska offentliggöra dagen för inlämning av ansökan om skydd av ursprungsbezeichnung eller den geografiska beteckningen.

2. Kommissionen ska granska om de ansökningar om skydd som avses i artikel 38.5 uppfyller villkoren i detta kapitel.

3. Om kommissionen anser att villkoren i detta kapitel är uppfyllda ska den i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra det sammanfattande dokument som avses i artikel 35.1 d med hänvisning till det offentliggörande av produktspecifikationen som avses i artikel 38.5.

Om villkoren inte är uppfyllda ska kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 113.2 fatta beslut om att avslå ansökan.

*Artikel 40***Förfarande för invändningar**

Inom två månader räknat från dagen för det offentliggörande som avses i artikel 39.3 första stycket, får alla medlemsstater eller tredjeländer, eller fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den som begärt skyddet eller i ett tredjeland, resa invändningar mot det föreslagna skyddet genom att till kommissionen lämna in en motiverad förklaring om villkoren för bidragsberättigande enligt detta kapitel.

För fysiska eller juridiska personer som är etablerade eller bosatta i ett tredjeland, ska förklaringen lämnas in, antingen direkt eller genom myndigheterna i det berörda tredjelandet, inom den tidsfrist på två månader som fastställs i första stycket.

Artikel 41

Beslut om skydd

På grundval av den information som kommissionen förfogar över ska kommissionen fatta beslut i enlighet med förfarandet i artikel 113.2 om att bevilja skydd för en ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning som uppfyller villkoren i detta kapitel och som är förenlig med gemenskapsrätten, eller avslå ansökan om villkoren inte är uppfyllda.

Avsnitt 4

Specialfall

Artikel 42

Homonyma beteckningar

1. En beteckning för vilken en ansökan har inlämnats, som är helt eller delvis homonym med en beteckning som redan registrerats inom ramen för denna förordning, ska registreras med beaktande av lokala och traditionella seder och bruk samt risken för förväxlingar.

En homonym beteckning som felaktigt får konsumenten att tro att en produkt kommer från ett annat område får inte registreras, även om beteckningen bokstavligen är korrekt i fråga om det område eller den region eller plats där produkterna i fråga har sitt verkliga ursprung.

En registrerad homonym beteckning får endast användas om det finns en klar skillnad i praxis mellan den nya homonymen och det namn som hade registrerats tidigare, med beaktande av kraven på att producenterna ska behandlas lika och att konsumenterna inte får vilseledas.

2. Punkt 1 ska tillämpas i tillämpliga delar om en beteckning för vilken en ansökan har inlämnats, helt eller delvis är homonym med en geografisk beteckning som är skyddad i medlemsstaternas lagstiftning.

Medlemsstaterna ska inte registrera icke-identiska geografiska beteckningar som skyddade enligt deras respektive lagstiftning om geografiska beteckningar, om en ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning är skyddad i gemenskapen enligt den gemenskapslagstiftning som är tillämplig på ursprungsbezeichnungen och geografiska beteckningar.

3. Innehåller eller består namnet på en druvsort av en skyddad ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning, får det inte användas för märkning av produkter som omfattas av denna förordning, om inte annat föreskrivs i kommissionens tillämpningsföreskrifter.

4. Skyddet av ursprungsbezeichnungen och geografiska beteckningar för produkter som omfattas av artikel 34 ska inte påverka tillämpningen av skyddade geografiska beteckningar som gäller för spritdrycker enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker⁽¹⁾ och omvänt.

Artikel 43

Grunder för att avslå en ansökan om skydd

1. Beteckningar som har blivit generiska får inte skyddas som ursprungsbezeichnungen eller geografiska beteckningar.

I detta kapitel avses med en beteckning som har blivit generisk en beteckning på ett vin som visserligen har samband med den ort eller den region där produkten från början producerades eller salufördes, men som har blivit den allmänna benämningen på ett vin i gemenskapen.

När det ska avgöras om en beteckning har blivit generisk, ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer och särskilt till

- a) de nuvarande förhållandena i gemenskapen, särskilt i de områden där produkten konsumeras,
- b) den tillämpliga nationella lagstiftningen eller gemenskapslagstiftningen.

2. En beteckning får inte skyddas som ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning om detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé skulle kunna vilseleda konsumenten om vinets rätta identitet.

Artikel 44

Förhållande till varumärken

1. När en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning skyddas i enlighet med denna förordning, ska en ansökan om registrering av ett varumärke som motsvarar något av de fall som avses i artikel 45.2, och som avser en produkt ur någon av de kategorier som förtecknas i bilaga IV, avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om skydd av ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning lämnats in till kommissionen och ursprungsbezeichnung eller den geografiska beteckningen därefter skyddas.

Varumärkesregistrering som har skett i strid med vad som sägs i föregående stycke ska förklaras ogiltig.

2. Ett varumärke vars användning motsvarar något av de fall som avses i artikel 45.2, får användas fortsatt eller förnyas trots skyddet av ursprungsbezeichnung eller den

⁽¹⁾ EUT L 39, 13.2.2008, s. 16.

geografiska beteckningen, om det har lämnats in en ansökan för varumärket i fråga eller om det har registrerats eller, i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen, förvärvats genom användning inom gemenskapen före den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen lämnades in till kommissionen, såvida det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt rådets direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärningen av medlemsstaternas varumärkeslagar⁽¹⁾ eller rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken⁽²⁾; detta ska dock inte påverka tillämpningen av artikel 43.2.

I så fall ska användningen av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de berörda varumärkena.

Avsnitt 5

Skydd och kontroll

Artikel 45

Skydd

1. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar får användas av alla aktörer som saluför vin som har producerats i enlighet med motsvarande produktspecifikation.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar och viner som använder de skyddade beteckningarna i enlighet med produktspecifikationen ska skyddas mot följande:

- a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av den skyddade beteckningen
 - i) för produkter som är jämförbara, men som inte uppfyller kraven i produktspecifikationen för den skyddade beteckningen, eller
 - ii) i den mån detta bruk innebär att en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anseende utnyttjas.
- b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation", "smak", "liknande" eller dylikt.
- c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 1. Direktivet ändrat genom rådets beslut 92/10/EEG (EGT L 6, 11.1.1992, s. 35).

⁽²⁾ EGT L 11, 14.1.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1891/2006 (EUT L 386, 29.12.2006, s. 14).

vinprodukten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om vinproduktens verkliga ursprung.

- d) Varje annan form av agerande som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

3. Skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar får inte bli generiska i gemenskapen i den mening som avses i artikel 43.1.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra olaglig användning av de skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avses i punkt 2.

Artikel 46

Register

Kommissionen ska upprätta och föra ett elektroniskt register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar för vin som ska vara tillgängligt för allmänheten.

Artikel 47

Utseende av behörig kontrollmyndighet

1. Medlemsstaterna ska utse den eller de behöriga myndigheter som ska ansvara för kontrollerna när det gäller de skyldigheter som fastställs i detta kapitel i enlighet med de kriterier som anges i artikel 4 i förordning (EG) nr 882/2004.

2. Medlemsstaterna ska se till att alla aktörer som följer detta kapitel har rätt att omfattas av ett system med kontroller.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om den eller de behöriga myndigheter som avses i punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra deras namn och kontaktuppgifter och ska regelbundet uppdatera dem.

Artikel 48

Kontroll av att produktspecifikationerna följs

1. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avser ett geografiskt område i gemenskapen, ska kontroll av att produktspecifikationerna följs under produktionen och under eller efter tappningen av vinet genomföras varje år av

- a) den eller de behöriga myndigheter som avses i artikel 47.1, eller

b) ett eller flera kontrollorgan enligt punkt 5 i andra stycket i artikel 2 i förordning (EG) nr 882/2004 som utför produktcertifieringar i enlighet med de kriterier som anges i artikel 5 i den förordningen.

Kostnaderna för sådana kontroller ska bäras av de aktörer som omfattas av kontrollerna.

2. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avser ett geografiskt område i ett tredjeland, ska kontroll av att produktspecifikationerna följs under produktionen och under eller efter tappningen av vinet genomföras varje år av

- a) en eller flera offentliga myndigheter som utsetts av tredjelandet, eller
- b) ett eller flera certifieringsorgan.

3. De certifieringsorgan som avses i punkterna 1 b och 2 b ska iakttä och, från och med den 1 maj 2010, vara ackrediterade enligt den europeiska standarden EN 45011 eller ISO/IEC Guide 65 (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifierings-system).

4. När den eller de myndigheter som avses i punkterna 1 a och 2 a kontrollerar att produktspecifikationerna följs, ska de lämna tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet samt föfoga över den kvalificerade personal och de resurser som behövs för att genomföra sina uppgifter.

Artikel 49

Ändringar av produktspecifikationer

1. En sökande som uppfyller villkoren i artikel 37 får ansöka om en ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, till exempel för att ta hänsyn till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen eller för att göra en ny avgränsning av det geografiska område som avses i artikel 35.2 andra stycket led d. I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs med motiveringar.

2. Om ändringen medför en eller flera ändringar i det sammanfattande dokument som avses i artikel 35.1 d, ska artiklarna 38 och 41 även gälla för ändringsansökan. Om de ändringar som föreslås är jämförelsevis små, ska kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 113.2 besluta om godkännande av dessa utan att följa förfarandet enligt artikel 39.2 och artikel 40 och ska, om ansökan godkänns, offentliggöra uppgifterna enligt artikel 39.3.

3. Om den föreslagna ändringen inte innebär någon ändring av det sammanfattande dokumentet ska följande regler gälla:

- a) Om det geografiska området är beläget i en viss medlemsstat, ska denna yttra sig om ändringen och, om yttrandet är positivt, offentliggöra den ändrade produktspecifikationen och anmäla ändringarna och motiveringarna för dessa till kommissionen.
- b) Om det geografiska området är beläget i ett tredjeland, ska kommissionen besluta om eventuellt godkännande av den föreslagna ändringen.

Artikel 50

Avregistrering

På kommissionens initiativ eller på motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse, får det i enlighet med förfarandet i artikel 113.2 fattas beslut om att dra in skyddet av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning om villkoren i motsvarande produktspecifikation inte längre är uppfyllda.

Artiklarna 38–41 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 51

Befintliga skyddade vinbeteckningar

1. De vinbeteckningar som är skyddade enligt artiklarna 51 och 54 i förordning (EG) nr 1493/1999 och artikel 28 i förordning (EG) nr 753/2002, ska automatiskt vara skyddade enligt den här förordningen. Kommissionen ska föra in dem i det register som avses i artikel 46 i den här förordningen.

2. Medlemsstaterna ska för de befintliga skyddade vinbeteckningar som avses i punkt 1 skicka in följande till kommissionen:

- a) Den tekniska dokumentation som avses i artikel 35.1.
- b) De nationella besluten om godkännande.

3. De vinbeteckningar som avses i punkt 1 förlorar sitt skydd enligt denna förordning om inte den information som avses i punkt 2 lämnas in senast den 31 december 2011. Kommissionen ska vidta motsvarande formella åtgärder för att ta bort sådana beteckningar från det register som avses i artikel 46.

4. Artikel 50 ska inte tillämpas på sådana befintliga skyddade vinbeteckningar som avses i punkt 1.

Det får, på kommissionens initiativ och i enlighet med förfarandet i artikel 113.2, till och med den 31 december 2014 fattas beslut om att dra in det skydd för befintliga skyddade vinbeteckningar som avses i punkt 1 om de inte uppfyller villkoren i artikel 34.

Avsnitt 6

Allmänna bestämmelser

Artikel 52

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Dessa åtgärder får särskilt innehålla bestämmelser om undantag från bestämmelserna och kraven i detta kapitel

- a) när det gäller ansökningar om skydd för ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar som ännu inte avgjorts,
- b) när det gäller framställning av vissa viner med skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning inom ett geografiskt område i närheten av det geografiska område från vilket druvorna härstammar,
- c) när det gäller traditionella produktionsmetoder för vissa viner med skyddad ursprungsbeteckning.

Artikel 53

Avgifter

Medlemsstaterna får ta ut en avgift för att täcka sina omkostnader, inbegripet de som uppstår vid granskning av ansökningar om skydd, invändningar, ansökningar om ändringar och framställningar om indragningar enligt denna förordning.

KAPITEL V

Traditionella uttryck

Artikel 54

Definition

1. *traditionellt uttryck*: ett uttryck som, när det gäller de produkter som avses i artikel 33.1, av tradition används i medlemsstaterna för att beteckna

- a) att produkten har en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning enligt gemenskapslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen,
- b) produktions- eller lagringsmetoden, kvalitet, färg, typ av plats eller en särskild händelse som är förknippad med historien, för produkter med en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning.

2. Traditionella uttryck ska erkännas, definieras och skyddas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Artikel 55

Skydd

1. Ett skyddat traditionellt uttryck får endast användas för produkter som har framställts enligt definitionen i artikel 54.2.

Traditionella uttryck ska skyddas mot olovlig användning.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att förhindra olovlig användning av skyddade traditionella uttryck.

2. Traditionella uttryck får inte bli generiska i gemenskapen.

Artikel 56

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1, särskilt i fråga om

- a) förfarandet för att bevilja skydd,
- b) de specifika skyddsnivån.

KAPITEL VI

Märkning och presentation

Artikel 57

Definition

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *märkning*: varje ord, detalj, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser en viss produkt.
- b) *presentation*: varje information som framförs till konsumenterna genom den berörda produktens förpackning, inklusive form på och typ av flaskor.

Artikel 58

Tillämpning av övergripande bestämmelser

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska direktiv 89/104/EEG, rådets direktiv 89/396/EEG av den 14 juni 1989 om identifikationsmärkning av livsmedelspartier ⁽¹⁾, direktiv 2000/13/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigpackade varors nominella mängder ⁽²⁾ gälla för märkning och presentation av produkter som faller inom deras tillämpningsområden.

⁽¹⁾ EGT L 186, 30.6.1989, s. 21. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/11/EEG (EGT L 65, 11.3.1992, s. 32).

⁽²⁾ EUT L 247, 21.9.2007, s. 17.

Artikel 59

Obligatoriska uppgifter

1. Märkning och presentation av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt punkterna 13, 15 och 16 i bilaga IV och som saluförs i gemenskapen eller är avsedda för export, ska innehålla följande obligatoriska uppgifter:

- a) Kategorin av vinprodukt enligt bilaga IV.
- b) För vin med en skyddad ursprungs-
beteckning eller geografisk beteckning:
 - i) uttrycket "skyddad ursprungs-
beteckning" eller "skyddad geografisk beteckning", och
 - ii) namnet på den skyddade ursprungs-
beteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.
- c) Verklig alkoholhalt i volymprocent.
- d) Ursprungs-
beteckning.
- e) Uppgift om tappningsföretaget eller, när det rör sig om mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ, namnet på producenten eller leverantören.
- f) Importören, när det rör sig om importerade viner.
- g) När det rör sig om mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ, uppgift om sockerhalten.

2. Med avvikelse från punkt 1 a får hänvisningen till kategorin av vinprodukt uteslutas för vin vars etikett anger namnet på den skyddade ursprungs-
beteckningen eller geografiska beteckningen.

3. Med avvikelse från punkt 1 b får hänvisningen till uttrycket "skyddad ursprungs-
beteckning" eller "skyddad geografisk beteckning" uteslutas i följande fall:

- a) Om ett traditionellt uttryck enligt artikel 54.1 a anges på etiketten.
- b) I särskilda fall, som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1, om namnet på den skyddade ursprungs-
beteckningen eller skyddade geografiska beteckningen anges på etiketten.

Artikel 60

Frivilliga uppgifter

1. Märkningen och presentationen av de produkter som avses i artikel 59.1 får innehålla följande frivilliga uppgifter:

- a) Årgång.
- b) Namnet på en eller flera druvsorter.

c) När det gäller andra viner än de som avses i artikel 59.1 g, uppgifter om sockerhalten.

d) För vin med en skyddad ursprungs-
beteckning, traditionella uttryck enligt artikel 54.1 b.

e) Gemenskapens symbol för den skyddade ursprungs-
beteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

f) Uttryck som avser vissa produktionsmetoder.

g) För vin med skyddad ursprungs-
beteckning eller geografiska beteckning, namnet på en geografisk enhet som är mindre eller större än det underliggande området för ursprungs-
beteckningen eller den geografiska beteckningen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 42.3 gäller följande för användningen av de uppgifter som anges i punkt 1 a och 1 b för viner som saknar skyddad ursprungs-
beteckning eller geografisk beteckning:

a) Medlemsstaterna ska införa lagar eller andra författningar för att säkerställa certifierings-, godkännande- och kontrollförfaranden så att den berörda informationens korrekthet garanteras.

b) Medlemsstaterna får, på grundval av icke diskriminerande och objektiva kriterier och med vederbörlig hänsyn till lojal konkurrens, för vin som framställts av druvsorter på deras territorium, upprätta förteckningar över uteslutna druvsorter, särskilt om

i) den finns risk för att konsumenterna vilseleds i fråga om vinets rätta ursprung, på grund av att en viss druvsort utgör en integrerad del av en befintlig skyddad ursprungs-
beteckning eller geografisk beteckning,

ii) de berörda kontrollerna inte skulle vara kostnadseffektiva, på grund av att en viss druvsort utgör en mycket liten del av medlemsstatens vinodling.

c) För blandningar av viner från olika medlemsstater får druvsorten eller druvsorterna inte anges i märkningen om inte de berörda medlemsstaterna har kommit överens om annat och säkerställer de relevanta certifierings-, godkännande- och kontrollförfarandena.

Artikel 61

Språkanvändning

1. De obligatoriska och frivilliga uppgifter som avses i artiklarna 59 och 60 ska när de uttrycks i ord avfattas på ett eller flera av gemenskapens officiella språk.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska dock namnet på en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning eller ett traditionellt uttryck enligt artikel 54.1 a på etiketten avfattas på det eller de språk på vilka skyddet är tillämpligt.

Vid skyddade ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar eller särskilda nationella beteckningar på ett annat alfabet än det latinska ska denna beteckning även anges på ett eller flera officiella gemenskapsspråk.

Artikel 62

Tillsyn

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska vidta åtgärder för att säkerställa att en produkt enligt artikel 59.1 som inte är märkt i enlighet med detta kapitel inte släpps ut på marknaden eller att produkten dras tillbaka från marknaden.

Artikel 63

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Dessa åtgärder får särskilt avse följande:

- a) Närmare bestämmelser om den berörda produktens ursprung.
- b) Villkoren för användningen av de frivilliga uppgifterna i artikel 60.
- c) Särskilda krav i fråga om uppgifterna om årgång och druvsort på etiketterna enligt artikel 60.2.
- d) Ytterligare avvikelser utöver dem som anges i artikel 59.2, där det föreskrivs att hänvisningen till kategorin av vinprodukt får uteslutas.
- e) Regler för det skydd som ska ges presentationen av en viss produkt.

KAPITEL VII

Producenter och branschorganisationer

Artikel 64

Producentorganisationer

1. Medlemsstaterna får erkänna producentorganisationer som
 - a) består av producenter av de produkter som omfattas av denna förordning,
 - b) har bildats på initiativ av producenter.

- c) har ett särskilt syfte, som bland annat hänför sig till ett eller flera av följande
 - i) gemensamt anpassa produktionen till kraven på marknaden och förbättra produkten,
 - ii) främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet på marknaden av deras produktion,
 - iii) främja rationalisering och förbättring av produktion och bearbetning,
 - iv) minska produktionskostnaderna och kostnaderna för styrning av marknaden och stabilisera produktionspriserna,
 - v) främja och lämna tekniskt stöd för användningen av miljövänliga odlings- och produktionsmetoder,
 - vi) främja initiativ för hanteringen av biprodukter från vinframställning och för avfallshanteringen, särskilt för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap samt för att bevara eller främja den biologiska mångfalden,
 - vii) forska om hållbara produktionsmetoder och hållbar marknadsutveckling,
 - viii) bidra till genomförandet av stödprogram enligt avdelning II i kapitel I,
- d) tillämpar stadgar som ålägger deras medlemmar att bland annat
 - i) tillämpa de regler som producentorganisationen antagit när det gäller produktionsrapportering, produktion, saluföring och miljöskydd,
 - ii) ge producentorganisationer den information de begär för statistiska ändamål, särskilt när det gäller odlingsarealer och marknadsutveckling,
 - iii) betala böter för åsidosättande av de skyldigheter som följer av stadgarna,
- e) har lämnat in en ansökan om erkännande som producentorganisation till den berörda medlemsstaten och ansökan innehåller bevis för att
 - i) organisationen uppfyller villkoren i a–d,
 - ii) den har ett lägsta antal medlemmar, som ska fastställas av den berörda medlemsstaten,
 - iii) den i det område där den är verksam har en lägsta avsättningsbar produktionsvolym, som ska fastställas av den berörda medlemsstaten,

- iv) kan bedriva sin verksamhet korrekt, både över en längre period och med avseende på effektivitet och koncentration av utbudet,
- v) den faktiskt gör det möjligt för medlemmarna att få det tekniska stöd som behövs för att införa miljövänliga odlingsmetoder.

2. Producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1493/1999 ska anses vara erkända producentorganisationer enligt denna artikel.

Artikel 65

Branschorganisationer

1. Medlemsstaterna får erkänna branschorganisationer som
 - a) består av företrädare för näringsverksamheter inom produktion av, handel med eller bearbetning av produkter som omfattas av denna förordning,
 - b) har bildats på initiativ av alla eller några av de företrädare som avses i led a,
 - c) bedriver en eller flera av följande verksamheter i ett eller flera områden i gemenskapen, med beaktande av folkhälsan och konsumenternas intressen
 - i) förbättra kunskapen om och insynen i produktionen och marknaden,
 - ii) bidra till bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar,
 - iii) utarbeta standardavtal som är förenliga med gemenskapens regler,
 - iv) sörja för ett effektivare utnyttjande av produktionskapaciteten,
 - v) tillhandahålla upplysningar och genomföra forskning som behövs för att inrikta produktionen på produkter som är bättre anpassade till marknads krav och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt i fråga om produkternas kvalitet och miljöskydd,
 - vi) erbjuda information om särskilda egenskaper hos vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning,
 - vii) undersöka på vilket sätt det går att begränsa användningen av växtskyddsmedel och andra produktions-element, och säkerställa produkternas kvalitet och skyddet av mark och vatten,
 - viii) främja en integrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder,

- ix) uppmuntra till måttlig och ansvarsfull vinkonsumtion och informera om de skadliga verkningarna av farliga konsumtionsmönster,
- x) genomföra säljfrämjande åtgärder för vin, särskilt i tredjeland,
- xi) utveckla metoder och redskap för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions-, vinframställnings- och saluföringsled,
- xii) utnyttja, skydda och främja potentialen inom det ekologiska jordbruket,
- xiii) utnyttja, skydda och främja kvalitetsbeteckningarna, de skyddade ursprungsbeteckningarna och de geografiska beteckningarna,

- d) har lämnat in en ansökan om erkännande till den berörda medlemsstaten och ansökan innehåller bevis för att organisationen
 - i) uppfyller villkoren i a–c,
 - ii) bedriver sin verksamhet i ett eller flera områden inom det berörda territoriet,
 - iii) representerar en betydande del av produktionen av eller handeln med produkter som omfattas av denna förordning,
 - iv) inte är verksam inom produktion, bearbetning eller saluföring av produkter som omfattas av denna förordning.

2. Organisationer som uppfyller kriterierna i punkt 1 och som erkänts av medlemsstaterna ska anses vara erkända branschorganisationer enligt denna artikel.

Artikel 66

Erkännandeförfarande

1. Ansökningar om erkännande som producentorganisation eller branschorganisation ska lämnas in till och granskas av den medlemsstat i vilken organisationen har sitt huvudkontor.
2. Inom fyra månader efter det att ansökan har lämnats in ska medlemsstaterna fatta beslut om huruvida organisationen ska beviljas eller nekas erkännande.

Artikel 67

Regler för saluföring

1. För att förbättra och stabilisera den gemensamma marknaden för vin inbegripet de druvor, den must och de viner som de härrör från, får de producerande medlemsstaterna, särskilt för att

genomföra branschorganisationernas beslut, fastställa saluföringsbestämmelser för att reglera utbudet.

Dessa bestämmelser ska stå i proportion till det eftersträvade målet och får inte

- a) avse transaktioner som görs efter det att den berörda produkten släpps ut på marknaden för första gången,
- b) tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,
- c) blockera en alltför stor procentandel av den normala årliga skörden,
- d) göra det möjligt att vägra att utfärda de nationella intyg och gemenskapsintyg som krävs för omsättning och saluföring av viner om saluföringen är i överensstämmelse med ovan nämnda bestämmelser.

2. Bestämmelser enligt punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

Artikel 68

Övervakning

Medlemsstaterna ska

- a) regelbundet genomföra kontroller för att säkerställa att producentorganisationerna och branschorganisationerna uppfyller villkoren för erkännande i artiklarna 64 och 65,
- b) återkalla erkännandet om en producentorganisation eller branschorganisation inte längre uppfyller villkoren och besluta om de sanktioner som ska tillämpas om organisationerna inte uppfyller villkoren eller om det förekommer oegentligheter.

Artikel 69

Kommunikation

Senast den 1 mars varje år, och första gången senast den 1 mars 2009, ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om de beslut eller åtgärder som har antagits enligt artiklarna 66, 67 och 68 under det föregående kalenderåret.

AVDELNING IV

HANDEL MED TREDJELÄNDER

KAPITEL I

Gemensamma bestämmelser

Artikel 70

Allmänna principer

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på produkter som omfattas av denna förordning.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som antas i enlighet med denna, ska det i handeln med tredjeländer vara förbjudet att

- a) ta ut en avgift som har motsvarande verkan som en tull,
- b) tillämpa kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 71

Kombinerade nomenklaturen

De allmänna bestämmelserna om tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och de särskilda bestämmelserna för dennas tillämpning ska följas vid klassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tulltaxenomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning, i tillämpliga fall även definitionerna och kategorierna i bilagorna I och IV, ska ingå i Gemensamma tulltaxan.

KAPITEL II

Import- och exportlicenser

Artikel 72

Import- och exportlicenser

1. Det får beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1 att det vid import till gemenskapen eller export från gemenskapen av någon av de produkter som omfattas av KN-nr 2009 61, 2009 69 och 2204 ska krävas en importlicens respektive en exportlicens.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska hänsyn tas till om det krävs licenser för förvaltningen av de berörda marknaderna och, i synnerhet när det gäller importlicenser, för övervakningen av importen av de berörda produkterna.

Artikel 73

Utfärdande av licenser

Import- och exportlicenserna ska utfärdas av medlemsstaterna oavsett var i gemenskapen den sökande är etablerad, om inte annat föreskrivs i en rådsförordning eller annan rättsakt utfärdad av rådet och utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som vidtagits för tillämpningen av kapitel IV.

Artikel 74

Licensernas giltighet

Import- och exportlicenserna ska gälla inom hela gemenskapen.

Artikel 75

Säkerhet

1. Om inte annat föreskrivs i enlighet med förfarandet i artikel 113.1 ska import- och exportlicenserna utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importerar eller exporterar under licensens giltighetstid.

2. Utom i händelse av force majeure ska säkerheten vara helt eller delvis förverkad om importen eller exporten inte äger rum eller enbart delvis äger rum under licensens giltighetstid.

Artikel 76

Särskild säkerhet

1. För saft och must i kategorier som omfattas av KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 30 för vilka tillämpningen av Gemensamma tulltaxans tullar beror på den importerade produktens importpris, ska detta pris kontrolleras antingen genom kontroll av varje parti eller med hjälp av ett schablonimportvärde som kommissionen ska beräkna på grundval av prisnoteringarna för samma produkter i ursprungslandet.

Om det deklarerade ingångspriset för det aktuella partiet är högre än schablonimportvärdet, om ett sådant tillämpas, höjt med en marginal som fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 113.1 och som inte får överstiga schablonimportvärdet med mer än 10 procent, ska det krävas en säkerhet som är lika med den importtull som fastställts på grundval av schablonimportvärdet.

Om ingångspriset för det aktuella partiet inte deklarerar, ska tillämpningen av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan vara avhängig av schablonimportvärdet eller tillämpningen av relevanta bestämmelser i tullagstiftningen på villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

2. Om rådet medger undantag enligt punkt B.5 eller C i bilaga VI för importerade produkter ska importörerna vid tidpunkten för övergång till fri omsättning ställa en säkerhet för dessa produkter hos den utsedda tullmyndigheten. Säkerheten ska släppas fri när importören för tullmyndigheterna i den medlemsstat i vilken varan övergår till fri omsättning lägger fram tillfredsställande bevis för att musten förvandlats till druvsaft, använts i andra produkter utanför vindsektorn eller, om den använts för vinframställning, har försetts med märkning.

Artikel 77

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Dessa åtgärder får särskilt avse

- fastställande av kriterierna för att avgöra vilken kontrollmetod som ska användas,
- vilka faktorer som ska ligga till grund för beräkningen av schablonimportvärdet,
- nivån på de säkerheter som avses i artiklarna 75 och 76 och reglerna för frisläppandet av dessa säkerheter,
- i tillämpliga fall, förteckningen över de produkter för vilka import- eller exportlicenser krävs,
- i tillämpliga fall, de villkor på vilka import- och exportlicenserna utfärdas samt deras giltighetstid.

KAPITEL III

Skyddsåtgärder och aktiv och passiv förädling

Artikel 78

Skyddsåtgärder

1. Skyddsåtgärder mot import till gemenskapen ska, om inte annat följer av punkt 3, vidtas av kommissionen i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 3285/94 av den 22 december 1994 om gemensamma importregler⁽²⁾.

2. Om inte annat föreskrivs i andra rättsakter utfärdade av rådet, ska sådana skyddsåtgärder mot import till gemenskapen som föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget, vidtas av kommissionen i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

⁽¹⁾ EGT L 67, 10.3.1994, s. 89. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 427/2003 (EUT L 65, 8.3.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 53. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2200/2004 (EUT L 374, 22.12.2004, s. 1).

3. Åtgärder enligt punkterna 1 och 2 får vidtas av kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Om kommissionen tar emot en begäran från en medlemsstat ska den besluta i ärendet senast fem arbetsdagar efter det att begäran har mottagits.

Medlemsstaterna ska underrättas om skyddsåtgärderna, vilka ska börja tillämpas omedelbart.

En medlemsstat får inom fem arbetsdagar från underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut i enlighet med punkterna 1 och 2 till rådet. Rådet ska sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva besluten i fråga inom en månad efter det att beslutet hänskjutits till rådet.

4. Om kommissionen anser att en skyddsåtgärd som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2 bör återkallas eller ändras, ska den gå till väga på följande sätt:

- a) Om beslutet om åtgärden fattats av rådet, ska kommissionen föreslå rådet att beslutet upphävs eller ändras. Rådet ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.
- b) I alla övriga fall ska gemenskapens skyddsåtgärder återkallas eller ändras av kommissionen.

Artikel 79

Tilläggstullar

1. En tilläggstull enligt den tullsats som fastställs i artikel 70.1 ska tas ut vid import av druvsaft och druvmust som omfattas av en särskild skyddsklausul i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguay-rundan, i syfte att förhindra eller motverka de negativa effekter för gemenskapsmarknaden som kan bli följden av sådan import förutsatt att

- a) importen görs till ett pris som ligger under den nivå som gemenskapen har anmält till WTO, eller att
- b) importvolymen under något år överskrider en viss nivå.

Den volym som avses i led b ska grunda sig på marknadstillträdesnivån, i tillämpliga fall, definierad som importen i procent av motsvarande inhemska konsumtionen de föregående tre åren.

2. Om det inte förefaller troligt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli opropor­tionella i förhållande till det avsedda syftet, ska inga tilläggstullar tas ut.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska importpriserna fastställas på grundval av cif-importpriset för den aktuella sändningen.

Cif-importpriserna ska kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

Artikel 80

Upphörande med aktiv och passiv förädling

1. Om gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom systemet med aktiv eller passiv förädling, får kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på initiativ och i enlighet med förfarandet i artikel 113.1 helt eller delvis upphäva tillämpningen av systemet med aktiv eller passiv förädling för produkter som omfattas av denna förordning. Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den fatta beslut därom inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot.

Medlemsstaterna ska underrättas om skyddsåtgärderna, vilka ska börja tillämpas omedelbart.

En medlemsstat får inom fem arbetsdagar från underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om åtgärder i enlighet med punkterna 1 och 2 till rådet. Rådet ska sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva åtgärderna i fråga inom en månad efter den dag då frågan om åtgärderna hänsköts till rådet.

2. I den mån det krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för vin ska kunna fungera tillfredsställande, får rådet i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget helt eller delvis förbjuda tillämpningen av systemet med aktiv eller passiv förädling för de produkter som omfattas av denna förordning.

Artikel 81

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

KAPITEL IV

Bestämmelser vid import

Artikel 82

Importkrav

1. Om inte annat föreskrivs, särskilt i avtal som ingåtts enligt artikel 300 i fördraget, ska bestämmelserna om ursprungsbe­teckningar och geografiska beteckningar och, i tillämpliga fall, om märkning i kapitlen III och IV i avdelning III i denna förordning samt artikel 25.2 i denna förordning gälla för produkter med KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 som importeras till gemenskapen.

2. Om inte annat föreskrivs i avtal som ingåtts enligt artikel 300 i fördraget, ska de produkter som avses i punkt 1 framställas enligt de oenologiska metoder som rekommenderats och offentliggjorts av Internationella vinorganisationen eller godkänts av gemenskapen enligt denna förordning och dess tillämpningsföreskrifter.

3. Vid import av de produkter som avses i punkt 1 ska det uppvisas

- a) ett intyg som styrker att bestämmelserna i punkterna 1 och 2 har följts, vilket är utfärdat av ett behörigt organ som finns upptaget på en förteckning som ska offentliggöras av kommissionen i det land från vilket produkten kommer,
- b) en analysrapport som upprättats av ett organ eller en myndighet som har utsetts av det land från vilket produkten kommer, om produkten är avsedd för direkt konsumtion.

Artikel 83

Tullkvoter

1. Tullkvoter för import av produkter som omfattas av denna förordning och som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets rättsakter ska öppnas och förvaltas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1 i denna förordning.

2. Tullkvoterna ska förvaltas på ett sätt som inte leder till diskriminering mellan de berörda aktörerna, genom att en av följande metoder eller en kombination av dem eller någon annan lämplig metod:

- a) En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna kommer in (metoden "först till kvarn").
- b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- c) En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella importörer/nykomlingar").

3. Den metod för förvaltning som antas för tullkvoterna ska, där så är lämpligt, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet av att säkra jämvikten på denna marknad.

Artikel 84

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Dessa åtgärder får särskilt avse följande:

- a) Närmare föreskrifter rörande importkraven.

b) Garantier i fråga om produktens art, härkomst och ursprung.

c) Erkännande av det dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i led b.

AVDELNING V

PRODUKTIONSKAPACITET

KAPITEL I

Olagliga planteringar

Artikel 85

Olagliga planteringar som planterats efter den 31 augusti 1998

1. Producenterna ska i tillämpliga fall på egen bekostnad röja arealer som efter den 31 augusti 1998 planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt.

2. Till dess att röjningen enligt punkt 1 är gjord, får druvor och produkter framställda av druvor från de arealer som avses i den punkten släppas ut på marknaden endast för destillation helt på producentens bekostnad. Destillationsprodukterna får dock inte användas vid framställning av alkohol med en verklig alkoholhalt om 80 volymprocent eller lägre.

3. Oavsett eventuella tidigare sanktioner som ålagts av medlemsstaterna ska medlemsstaterna från och med den 31 december 2008 ålägga de producenter som åsidosätter röjningsplikten sanktioner som differentieras efter hur allvarligt, omfattande och varaktigt detta åsidosättande är.

4. Medlemsstaterna ska senast den 1 mars varje år underrätta kommissionen om de arealer som planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt efter den 31 augusti 1998 och om de arealer som röjts i enlighet med punkt 1.

5. Upphörande av det tillfälliga förbudet mot nyplantering den 31 december 2015 enligt artikel 90.1 påverkar inte skyldigheterna enligt denna artikel.

Artikel 86

Obligatorisk reglering av planteringar som planterats olagligt före den 1 september 1998

1. Producenterna ska i tillämpliga fall senast den 31 december 2009 mot en avgift reglera arealer som planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt före den 1 september 1998.

Utan att några förfaranden för avslutande av räkenskaperna åsidosätts, ska första stycket inte gälla arealer som reglerats i enlighet med artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Den avgift som avses i punkt 1 ska fastställas av medlemsstaterna. Den ska vara minst dubbelt så stor som det genomsnittliga värdet av motsvarande planteringsrätt i det berörda området.

3. Till dess att regleringen enligt punkt 1 är genomförd, får druvor och produkter framställda av druvor från de arealer som avses i den punkten släppas ut på marknaden endast för destillation helt på producentens bekostnad. Produkterna får inte användas vid framställning av alkohol med en verklig alkoholhalt om 80 volymprocent eller lägre.

4. De olagligt planterade arealer som avses i punkt 1 som inte har reglerats enligt den punkten senast den 31 december 2009 ska röjas av producenterna i fråga på deras egen bekostnad.

Medlemsstaterna ska ålägga de producenter som åsidosätter röjningsplikten sanktioner som differentieras efter hur allvarligt, omfattandet och varaktigt detta åsidosättande är.

I avvaktan på röjning enligt första stycket ska punkt 3 gälla i tillämpliga delar.

5. Medlemsstaterna ska senast den 1 mars varje berört år underrätta kommissionen om

- a) vilka arealer som har planterats med vinstockar utan motsvarande planteringsrätt före den 1 september 1998,
- b) vilka arealer som har reglerats i enlighet med punkt 1, om avgifterna enligt samma punkt och om det genomsnittliga regionala värdet av planteringsrätterna enligt punkt 2.

Medlemsstaterna ska, första gången senast den 1 mars 2010, underrätta kommissionen om de arealer som röjts i enlighet med punkt 4 första stycket.

6. Slutet på det tillfälliga förbudet mot nyplantering den 31 december 2015 enligt artikel 90.1 påverkar inte skyldigheterna enligt punkterna 3, 4 och 5.

Artikel 87

Kontroll av förbudet mot saluföring och av kravet på destillation

1. Avseende artiklarna 85.2 och 86.3 och 86.4 ska medlemsstaterna kräva bevis för att de berörda produkterna inte saluförs eller att, om de destilleras, ett destillationskontrakt lämnas in.

2. Medlemsstaterna ska kontrollera att förbudet mot saluföring och kravet på destillation, enligt punkt 1, har uppfyllts. De ska om så inte är fallet utmäta sanktioner.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de arealer som omfattas av destillation och motsvarande alkoholvolymer.

Artikel 88

Stödåtgärder

De arealer som avses i artikel 86.1 första stycket ska så länge de inte har reglerats, liksom de arealer som avses i artikel 85.1, inte berättiga till nationellt stöd eller stöd från gemenskapen.

Artikel 89

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Dessa åtgärder får avse följande:

- a) närmare bestämmelser om den information som medlemsstaterna ska lämna och om eventuella nedsättningar av budgetanslagen i bilaga II om kraven åsidosätts,
- b) närmare bestämmelser om de sanktioner som medlemsstaterna ska ålägga om kraven i artiklarna 85, 86 och 87 åsidosätts.

KAPITEL II

Övergångssystem för planteringsrätter

Artikel 90

Tillfälligt förbud mot plantering av vinstockar

1. Plantering av vinstockar med druvsorter för vinframställning som är klassificerbara enligt artikel 24.1 ska vara förbjuden till och med den 31 december 2015; detta ska dock inte påverka tillämpningen av artikel 24, och särskilt inte punkt 3 i denna.

2. Till och med den 31 december 2015 ska det även vara förbjudet att ympa sorter för vinframställning som är klassificerbara enligt artikel 24.1 på andra sorter än sådana för vinframställning enligt den artikeln.

3. Trots punkterna 1 och 2 ska plantering och ympning enligt de punkterna vara tillåten om den täcks av

- a) en nyplanteringsrätt, enligt vad som avses i artikel 91,
- b) en återplanteringsrätt, enligt vad som avses i artikel 92,
- c) en planteringsrätt som beviljats från en reserv, enligt vad som avses i artiklarna 93 och 94.

4. De planteringsrätter som avses i punkt 3 ska beviljas i hektar.
5. Artiklarna 91–96 ska tillämpas till och med den 31 december 2015.
6. Medlemsstaterna får besluta att behålla det förbud som avses i punkt 1 på sitt territorium eller delar av sitt territorium senast till och med den 31 december 2018. De regler som gäller för övergångssystemet för planteringsrätter enligt detta kapitel, inklusive denna artikel, ska i så fall gälla i medlemsstaten i fråga på motsvarande sätt.

Artikel 91

Nyplanteringsrätter

1. Medlemsstaterna får bevilja producenter nyplanteringsrätter för arealer
- a) avsedda för nyplantering i samband med fastighetsreglering eller expropriation som i det allmänna intresset genomförs enligt nationell lagstiftning,
- b) avsedda för försöksändamål,
- c) avsedda för odling av moderplantor för ympmaterial, eller
- d) vars vin eller vinprodukter enbart är avsedda för konsumtion i vinodlarens hushåll.
2. Nyplanteringsrätter ska
- a) användas av den producent som beviljats dem,
- b) utnyttjas före utgången av det andra vinåret efter det år de beviljades, och
- c) användas för de ändamål som beviljandet gäller.

Artikel 92

Återplanteringsrätter

1. Medlemsstaterna ska bevilja återplanteringsrätter till producenter som har röjt en areal planterad med vinstockar.

Röjningsarealer för vilka det beviljats ett röjningsbidrag enligt kapitel III ska dock inte ge upphov till återplanteringsrätter.

2. Medlemsstaterna får bevilja återplanteringsrätter till producenter som åtar sig att röja en areal planterad med vinstockar. I så fall ska den areal åtagandet gäller röjas senast före utgången av det tredje året efter det år då de nya vinstockar, som återplanteringsrätterna gäller, planterades.

3. Återplanteringsrätterna ska beviljas för en areal som i ren odling motsvarar den röjda arealen.

4. Återplanteringsrätterna ska utnyttjas av det företag för vilket de har beviljats. Medlemsstaterna får föreskriva att dessa rätter bara får utnyttjas för de arealer där röjningen ägde rum.

5. Utan hinder av punkt 4 får medlemsstaterna besluta att återplanteringsrätter helt eller delvis får överföras till ett annat företag inom samma medlemsstat om

- a) en del av företaget i fråga överförs till det andra företaget,
- b) om arealer i det senare företaget är avsedda för
- i) produktion av vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, eller
- ii) för odling av moderplantor för ympmaterial.

Medlemsstaterna ska se till att tillämpningen av undantagen i första stycket inte medför en allmän ökning av produktionskapaciteten på deras territorium, särskilt när överföringar görs från icke-bevattnade till bevattnade arealer.

6. Punkterna 1–5 ska även gälla för rätter som kan likställas med återplanteringsrätter och som förvärvats med stöd av tidigare gemenskapsbestämmelser eller nationell lag.

7. Återplanteringsrätter som förvärvats med stöd av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 ska användas inom de tidsfrister som föreskrivs i den.

Artikel 93

Nationella och regionala reserver av planteringsrätter

1. För att förbättra förvaltningen av produktionskapaciteten ska medlemsstaterna inrätta en nationell reserv eller regionala reserver av planteringsrätter.

2. Medlemsstater som har inrättat nationella eller regionala reserver av planteringsrätter enligt förordning (EG) nr 1493/1999 får behålla de reserverna så länge som de tillämpar övergångssystemet för planteringsrättigheter i enlighet med detta kapitel.

3. Följande planteringsrätter ska föras till den nationella reserven eller de regionala reserverna om de inte används inom föreskriven tid:

- a) Nyplanteringsrätter.
- b) Återplanteringsrätter.
- c) Planteringsrätter som tilldelats från reserven.

4. Producenter får överföra återplanteringsrätter till den nationella reserven eller de regionala reserverna. Villkoren för sådan överföring, vid behov mot ekonomisk ersättning från medlemsstaten, ska bestämmas av medlemsstaten med hänsyn till parternas legitima intressen.

5. Med avvikelse från punkt 1 kan en medlemsstat välja att inte tillämpa systemet med reserver på villkor att den kan bevisa att den har ett effektivt system för förvaltning av planteringsrätterna för hela sitt territorium. Det alternativa systemet får om så erfordras avvika från relevanta bestämmelser i detta kapitel.

Första stycket gäller även medlemsstater som upphör med att använda nationella eller regionala reserver enligt förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 94

Tilldelning av planteringsrätter från reserven

1. Medlemsstater får bevilja rätter från reserven
 - a) utan betalning till producenter som är yngre än 40 år, som har nödvändiga yrkeskunskaper och som för första gången etablerar sig och som har en ledande ställning i företaget, eller
 - b) mot betalning till staten eller i förekommande fall till regionen, till producenter som avser att använda rätterna för att plantera arealer vars produktion har en säker marknad.

Medlemsstaterna ska ställa upp kriterierna för fastställandet av storleken på den ersättning som avses i led b, som kan variera beroende på den avsedda slutprodukten från den berörda vinodlingen och på den återstående övergångsperiod under vilken förbudet mot nyplantering enligt artikel 90.1 och 90.2 gäller.

2. Om planteringsrätter som beviljats från en reserv används, ska medlemsstaterna se till
 - a) att platsen, de använda sorterna och de använda odlingsmetoderna garanterar att den efterföljande produktionen är anpassad till efterfrågan på marknaden, och
 - b) att den berörda avkastningen är typisk för genomsnittet i regionen, särskilt när planteringsrätter från icke-bevattnade arealer används för bevattnade arealer.

3. Planteringsrätter som beviljats från en reserv, men som inte används före utgången av det andra vinåret efter det vinår då de beviljades ska vara förverkade och föras tillbaka till reserven.

4. Planteringsrätter i en reserv som inte är fördelade före utgången av det femte vinåret efter det år då de fördes till reserven ska förfalla.

5. Om det finns regionala reserver i en medlemsstat får medlemsstaten fastställa bestämmelser om omfördelning av planteringsrätter mellan de regionala reserverna. Om det finns både regionala och nationella reserver i en medlemsstat får medlemsstaten även tillåta överföringar mellan dessa.

Överföringar får göras med förbehåll för en nedsättningskoefficient.

Artikel 95

De minimis

Detta kapitel ska inte tillämpas i medlemsstater där gemenskapens system för planteringsrätter inte gällde den 31 december 2007.

Artikel 96

Strängare nationella föreskrifter

Medlemsstaterna får anta strängare nationella föreskrifter om tilldelningen av nyplanteringsrätter eller återplanteringsrätter. De får kräva att ansökningarna och de relevanta upplysningar som ska lämnas i ansökningarna, kompletteras med ytterligare uppgifter som behövs för att övervaka utvecklingen av produktionskapaciteten.

Artikel 97

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Dessa åtgärder får särskilt innehålla bestämmelser om

- a) bestämmelser som gör det möjligt att undvika onödigt stora administrativa pålagor vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel,
- b) den samtidiga förekomsten av vinodlingar som avses i artikel 92.2,
- c) tillämpningen av den nedsättningskoefficient som avses i artikel 94.5.

KAPITEL III

Systemet med röjning

Artikel 98

Tillämpningsområde och definition

I detta kapitel fastställs villkoren för utbetalning av ett bidrag till vinodlarna i utbyte mot röjning av vinstockar (nedan kallat röjningsbidrag).

*Artikel 99***Systemets giltighetstid**

Röjningssystemet ska gälla till och med utgången av vinåret 2010/2011.

*Artikel 100***Villkor för bidragsberättigande**

Röjningsbidraget beviljas endast om arealen i fråga uppfyller följande villkor:

- a) Den har inte fått stöd för åtgärder av typen omstrukturering och omställning från gemenskapen eller medlemsstaten under de tio vinår som föregår begäran om röjningen.
- b) Den har inte fått stöd från gemenskapen genom någon gemensam organisation av marknaden under de fem vinår som föregår begäran om röjningen.
- c) Den brukas.
- d) Den understiger inte 0,1 hektar. Dock får den minsta storleken vara 0,3 hektar, om en medlemsstat så beslutar, för vissa administrativa regioner i den medlemsstat i vilken den genomsnittliga areal som är planterad med vinstockar tillhörande vinproducerande företag inte överstiger en hektar.
- e) Den har inte planterats i strid med gällande gemenskapsbestämmelser eller nationell lag.
- f) Den är planterad med en druvsort för vinframställning som är klassificerbara enligt artikel 24.1.

Arealer som reglerats i enlighet med artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 och artikel 86.1 i den här förordning ska, trots vad som sägs i led e, berättiga till röjningsbidraget.

*Artikel 101***Röjningsbidragets storlek**

1. Storleksskalor för de röjningsbidrag som ska beviljas ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.
2. Det specifika belopp som ska betalas ut i röjningsbidrag ska fastställas av medlemsstaterna inom de storleksskalor som avses i punkt 1 och på grundval av det berörda företagets historiska avkastning.

*Artikel 102***Förfarande och budget**

1. Intresserade producenter ska skicka in ansökningar om röjningsbidrag till respektive myndigheter i medlemsstaterna senast den 15 september varje år. Medlemsstaterna får fastställa ett tidigare datum än den 15 september, under förutsättning att

det är senare än den 30 juni och under förutsättning att de, i förekommande fall, vederbörligen beaktar tillämpningen av de undantag som anges i artikel 104.

2. Medlemsstaterna ska genomföra administrativa kontroller av inkomna ansökningar, behandla godtagbara ansökningar och senast den 15 oktober varje år underrätta kommissionen om den sammanlagda areal och de belopp som dessa omfattar, uppdelade efter regioner och avkastningsintervaller.

3. Den maximala årsbudgeten för systemet med röjning anges i bilaga VII.

4. Senast den 15 november varje år ska det, i enlighet med förfarandet i artikel 113.1, fastställas en fast procentsats för hur stora belopp som kan godtas, om det totala belopp som medlemsstaterna har anmält till kommissionen överstiger de tillgängliga budgetmedlen, varvid tillämpningen av artikel 104.2 och 104.3 i förekommande fall ska beaktas.

5. Senast den 1 februari varje år ska medlemsstaterna godkänna ansökningarna

- a) för arealer för vilka det lämnats in en ansökan för hela arealen, om kommissionen inte har fastställt en procentsats enligt punkt 4, eller
- b) för de arealer som är resultatet av tillämpningen av den procentsats som avses i punkt 4 på grundval av objektiva och icke diskriminerande kriterier och enligt följande prioriteringar:
 - i) Medlemsstaterna ska prioritera sökande vars ansökan om röjningsbidraget avser hela vinodlingen.
 - ii) Medlemsstaterna ska, om de så bestämmer, i andra hand prioritera sökande som är minst 55 år.

Medlemsstaterna ska senast den 1 mars varje år underrätta kommissionen om de ansökningar som godkänts, uppdelade efter regioner och avkastningsintervaller och det totala belopp som betalats ut i röjningsbidrag i varje region.

6. För det föregående vinåret ska medlemsstaterna senast den 1 december varje år underrätta kommissionen om

- a) de arealer som har röjts, uppdelade efter regioner och avkastningsintervaller,
- b) det totala belopp som betalats ut i röjningsbidrag i varje region.

*Artikel 103***Tvårvillkor**

Om det konstateras att en jordbrukare inom tre år efter utbetalningen av röjningsbidraget på sitt företag inte iakttar de föreskrivna verksamhetskrav och de krav på god jordbrukshävd

och goda miljöförhållanden som avses i artiklarna 3–7 i förordning (EG) nr 1782/2003, och det beror på en åtgärd eller en försummelse som direkt kan tillskrivas den enskilde jordbrukaren, ska beloppet minskas eller dras in, helt eller delvis, beroende på överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning, och jordbrukaren ska i tillämpliga fall åläggas att betala tillbaka beloppet enligt villkoren i de bestämmelserna.

Artikel 104

Undantag

1. En medlemsstat får besluta att avvisa ytterligare ansökningar enligt artikel 102.1 när den sammanlagda röjda arealen på dess territorium uppgår till 8 procent av landets vinodlingsareal enligt bilaga VIII.

En medlemsstat får besluta att avslå alla ytterligare ansökningar enligt artikel 102.1 för en region när den sammanlagda röjda arealen i den regionen uppgår till 10 procent av den areal i regionen som är planterad med vinstockar.

2. Det är tillåtet att, i enlighet med förfarandet i artikel 113.1, besluta att avbryta tillämpningen av systemet med röjning i en medlemsstat, om fortsatt röjning, med tanke på de ansökningar som ännu inte har avgjorts, skulle föra med sig en sammanlagd röjd areal på över 15 procent av den sammanlagda areal i medlemsstaten som är planterad med vinstockar enligt bilaga VIII.

3. Det är tillåtet att, i enlighet med förfarandet i artikel 113.1, besluta att avbryta tillämpningen av systemet med röjning i den berörda medlemsstaten ett visst år, om fortsatt röjning, med tanke på de ansökningar som ännu inte har avgjorts, skulle föra med sig en sammanlagd röjd areal på över 6 procent av den sammanlagda areal i medlemsstaten som är planterad med vinstockar enligt bilaga VIII under detta år av tillämpning av systemet.

4. Medlemsstaterna får utesluta vinodlingar i bergsområden och på branta sluttningar från systemet med röjning på villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

5. Medlemsstater får utesluta arealer från systemet med röjning om användningen av det är oförenligt med miljöhänsyn. De arealer som utesluts på detta sätt får högst utgöra 3 procent av den sammanlagda vinodlingsarealen enligt bilaga VIII.

6. Grekland får förklara att arealer planterade med vin på de egeiska öarna och de grekiska joniska öarna, med undantag för Kreta och Evvia, inte är bidragsberättigande enligt röjningssystemet.

7. Det röjningssystem som fastställs i detta kapitel ska inte tillämpas på Azorerna, Madeira och Kanarieöarna.

8. Medlemsstater som beslutar sig för att använda möjligheterna i punkterna 3–6 ska senast den 1 augusti varje år, och första gången den 1 augusti 2008, med avseende på de röjningsåtgärder som kommer att vidtas, underrätta kommissionen om

- a) de arealer som har uteslutits,
- b) skälen till varför de har uteslutits enligt punkterna 4 och 5.

9. Medlemsstaterna ska ge producenter med arealer som har uteslutits eller har förklarats uteslutna enligt punkterna 4–7 företräde i samband med andra stödåtgärder i denna förordning, särskilt, när så är lämpligt, i samband med omstrukturerings- och omställningsåtgärder inom stödprogram och åtgärder för landsbygdsutveckling.

Artikel 105

De minimis

Detta kapitel ska inte tillämpas i medlemsstater där vinproduktionen inte överstiger 50 000 hektoliter per vinår. Denna produktion ska beräknas på grundval av den genomsnittliga produktionen under de fem föregående vinåren.

Artikel 106

Kompletterande nationellt stöd

Medlemsstaterna får bevilja kompletterande nationellt stöd som inte överstiger 75 procent av det tillämpliga röjningsbidraget utöver det beviljade röjningsbidraget.

Artikel 107

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Dessa åtgärder får särskilt avse följande:

- a) Närmare uppgifter om villkoren för bidragsberättigande enligt artikel 100, särskilt i fråga om bevis för att arealerna vederbörligen brukades under 2006 och 2007.
- b) De bidragsskalor och nivåer som avses i artikel 101.
- c) Kriterierna för undantag enligt artikel 104.
- d) Medlemsstaternas rapporteringskrav när det gäller genomförandet av röjningssystemet, inbegripet sanktioner vid sen rapportering och när det gäller den information som medlemsstaterna ska lämna till producenterna om möjligheten att använda systemet.

- e) Rapporteringskraven när det gäller kompletterande nationellt stöd.
- f) Betalningsfrister.

AVDELNING VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 108

Vinodlingsregister

1. Medlemsstaterna ska föra ett vinodlingsregister med uppdaterad information om produktionskapaciteten.
2. Medlemsstater i vilka den sammanlagda areal som är planterad med vinstockar bärande vindruvor för vinframställning klassificerbara enligt artikel 24.1 understiger 500 hektar, ska inte omfattas av den skyldighet som anges i punkt 1.

Artikel 109

Inventering

Medlemsstater som i enlighet med artikel 11 inrymmer åtgärden "omstrukturering och omställning av vinodlingar" i sina stödprogram, ska senast den 1 mars varje år och första gången senast den 1 mars 2009, skicka en uppdaterad inventering av sin produktionskapacitet till kommissionen som grundar sig på det vinodlingsregister som avses i artikel 108.

Artikel 110

Vinodlingsregistrets och inventeringens giltighetstid

Från och med den 1 januari 2016 kan det när som helst i enlighet med förfarandet i artikel 113.1 beslutas att artiklarna 108 och 109 inte längre ska tillämpas.

Artikel 111

Obligatoriska deklARATIONER

1. Producenter av druvor avsedda för vinframställning och producenter av druvmust och vin, ska varje år till de behöriga nationella myndigheterna deklarerar vilka mängder som producerats av den senaste skörden.
2. Medlemsstaterna får kräva att försäljare av druvor för vinframställning varje år deklarerar vilka mängder som saluförts från den senaste skörden.
3. Producenter av druvmust och vin och andra näringsidkare än detaljhandlare, ska varje år till de behöriga nationella myndigheterna deklarerar sina lager av druvmust och vin, oavsett om dessa hänför sig till innevarande eller tidigare års skörd. Druvmust och vin som importerats från tredjeland ska anges separat.

Artikel 112

Följedokument och register

1. De produkter som omfattas av denna förordning får endast sättas i omlopp inom gemenskapen om de åtföljs av ett av myndigheterna kontrollerat dokument.
2. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som för sin yrkesutövning innehar sådana produkter som omfattas av denna förordning, särskilt producenter, tappningsföretag och bearbetningsföretag, liksom även näringsidkare som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1, ska föra register över mottagna och avsända leveranser av dessa produkter.

Artikel 113

Kommittéförfarande

1. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 tillämpas.
2. När det hänvisas till denna punkt ska
 - a) kommissionen biträdas av en föreskrivande kommitté,
 - b) artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas,
 - c) den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG vara tre månader.

Artikel 114

Ekonomiska resurser

Åtgärderna i avdelning II kapitel I, med undantag för den åtgärd som avses i artikel 7.1 a, och i avdelning V kapitel III, ska utgöra interventioner i syfte att reglera jordbruksmarknaderna enligt artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1290/2005.

Artikel 115

Utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska förse varandra med all den information som behövs för att genomföra denna förordning, särskilt för att kunna övervaka och analysera marknaden och för att fullgöra internationella åtaganden för de produkter som omfattas av denna förordning.
2. Närmare bestämmelser ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1 för att fastställa vilken information som behövs för tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln och för att fastställa form, innehåll, periodicitet och tidsfrister för denna information samt regler för hur information och handlingar överförs och görs tillgängliga.

*Artikel 116***Övervakning**

Vid tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna se till att de administrations- och kontrollförfaranden som hänförs till arealer är förenliga med det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IAKS) med avseende på

- a) databasen,
- b) de system för identifiering av jordbruksskiften som avses i artikel 20.1 i förordning (EG) nr 1782/2003,
- c) de administrativa kontrollerna.

Dessa förfaranden ska utformas så att de fungerar tillsammans utan problem eller konflikter och så att uppgifter kan utbytas med IAKS.

*Artikel 117***Kontroller och administrativa sanktioner och hur de ska rapporteras**

Med undantag för vad som avses i artikel 145 n a i förordning (EG) nr 1782/2003 ska följande antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1 i den här förordningen:

- a) De bestämmelser som säkerställer en enhetlig tillämpning av gemenskapens bestämmelser inom vinsektorn, i synnerhet i fråga om kontroller, och reglerna för de särskilda finansiella förfarandena för bättre kontroller.
- b) Bestämmelser om de administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna ska genomföra med hänsyn till de skyldigheter som följer av tillämpningen av denna förordning.
- c) Ett system för tillämpning av administrativa sanktioner vid konstaterande av överträdelse i fråga om de skyldigheter som följer av denna förordning. Sanktionerna ska anpassas till överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning.
- d) Bestämmelser om återvinning av felaktiga utbetalningar till följd av tillämpningen av denna förordning.
- e) Bestämmelser om rapportering av kontroller som utförts samt resultaten av dessa.

*Artikel 118***Utseende av ansvariga nationella myndigheter**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47 ska medlemsstaterna utse en eller flera myndigheter som ska ansvara för att gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn efterlevs. Medlemsstaterna ska i synnerhet utse de laboratorier som har rätt att göra officiella analyser inom vinsektorn. De utsedda

laboratorierna ska uppfylla de allmänna kriterierna för drift av testlaboratorier i ISO/IEC 17025.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn och kontaktuppgifter för de myndigheter och laboratorier som avses i punkt 1. Kommissionen ska göra denna information allmänt tillgänglig.

*Artikel 119***Nationellt stöd till krisdestillation**

1. Från och med den 1 augusti 2012 får medlemsstaterna bevilja vinproducenter nationellt stöd för frivillig eller obligatorisk destillation i motiverade krisfall.

2. Det stöd som avses i punkt 1 ska vara proportionerligt och göra det möjligt att hantera krisen.

3. Det totalt tillgängliga beloppet ett visst år för sådant stöd i en medlemsstat får inte överskrida 15 procent av det för året i fråga totalt tillgängliga beloppet per medlemsstat enligt bilaga II.

4. Medlemsstater som önskar tillämpa det stöd som avses i punkt 1 ska lämna in en vederbörligen underbyggd anmälan till kommissionen. Beslutet om huruvida åtgärden ska godkännas och stöd kan beviljas ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

5. Alkohol från den destillation som avses i punkt 1 ska uteslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla för att undvika en snedvridning av konkurrensen.

*Artikel 120***Rapport från kommissionen**

Kommissionen ska senast i slutet av 2012 utarbeta en rapport i vilken bland annat erfarenheterna från genomförandet av reformen beaktas.

*Artikel 121***Tillämpningsföreskrifter**

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa denna avdelning ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

Dessa åtgärder får särskilt avse

- a) närmare bestämmelser om det vinodlingsregister som föreskrivs i artikel 108 och i synnerhet dess användning för övervakning och kontroll av produktionskapaciteten,
- b) närmare bestämmelser om den inventering som föreskrivs i artikel 109 och i synnerhet dess användning för övervakning och kontroll av produktionskapaciteten,
- c) närmare bestämmelser om mätning av arealer,

- d) sanktioner vid överträdelser av kraven på utbyte av information,
- e) de obligatoriska deklARATIONER som föreskrivs i artikel 111,
- f) de följedokument och register som föreskrivs i artikel 112,
- g) uppgifter om det nationella stöd som avses i artikel 119.

AVDELNING VII

ÄNDRINGAR, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Ändringar

Artikel 122

Ändringar av förordning (EG) nr 1493/1999

I artikel 2.3 första stycket i förordning (EG) nr 1493/1999 ska orden "31 juli 2002" ersättas med följande:

"31 juli 2008".

Artikel 123

Ändringar i förordning (EG) nr 1782/2003

Förordning (EG) nr 1782/2003 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 33.1 a ska ersättas med följande:
 - "a) de har beviljats stöd under den referensperiod som avses i artikel 38 enligt minst ett av de stödssystem som anges i bilaga VI eller, när det gäller olivolja, under de regleringsår som avses i artikel 37.1 andra stycket eller, när det gäller sockerbeter, sockerrör och cikoria, om de har erhållit marknadsstöd under den representativa period som avses i punkt K i bilaga VII eller, när det gäller bananer, om de har erhållit ersättning för inkomstbortfall under den representativa period som avses i punkt L i bilaga VII eller, när det gäller frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor om de var producenter av frukt och grönsaker under den representativa period som medlemsstaterna tillämpar för de produkterna enligt punkt M i bilaga VII eller, när det gäller vin, om de har fått en stödrättighet enligt punkterna N och O i bilaga VII."
2. I artikel 37.1 ska följande stycke läggas till:

"När det gäller vin ska referensbeloppet beräknas och justeras i enlighet med punkterna N och O i bilaga VII."

3. I artikel 41 ska följande punkt läggas till:

"1b. När det gäller vin och med hänsyn till de senaste uppgifter som medlemsstaterna gör tillgängliga för kommissionen i enlighet med artikel 9 och artikel 102.6 i rådets förordning (EG) nr 479 av den 29 april 2008 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (*), ska kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 i denna förordning anpassa de nationella tak som anges i bilaga VIII till denna förordning. Medlemsstaterna ska senast den 1 december det år som föregår anpassningen av de nationella taken meddela kommissionen det regionala genomsnittsvärdet av det rätter som avses i punkt N i bilaga VII till den här förordningen.

(*) EUT L 148, 6.6.2008, s. 1."

4. I artikel 43.2 ska följande led införas:

"ad) när det gäller vin, antalet hektar beräknade enligt punkterna N och O i bilaga VII."

5. Artikel 44.2 ska ersättas med följande:

"2. Med stödberättigande hektar avses alla jordbruksarealer inom jordbruksföretaget, utom arealer som är skogbevuxta eller används för annat än jordbruksverksamhet."

6. Artikel 51 ska ersättas med följande:

"Artikel 51

Användning av mark för jordbruksändamål

Jordbrukare får använda de skiften som har deklarerats i enlighet med artikel 44.3 för alla typer av jordbruksverksamhet.

Genom undantag från första stycket får medlemsstaterna senast den 1 november 2007 besluta att fram till och med ett datum som ska fastställas av medlemsstaten, dock senast den 31 december 2010, skiftena i en eller flera regioner i medlemsstaten fortsatt inte används för ett eller flera av följande ändamål:

- a) En eller flera av de produkter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2200/96, och i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2201/96. Medlemsstaterna får emellertid i detta fall besluta att sekundärgrödor får odlas på de stödberättigande hektaren under en period av högst tre månader från och med den 15 augusti varje år. På begäran av en medlemsstat ska detta datum dock ändras i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 för regioner där sädeslag normalt skördas tidigare av klimatskäl.
- b) Matpotatis.
- c) Plantskolor."

7. I artikel 63.3 ska följande stycke läggas till:

"I fråga om införandet av vin i systemet för enhetlig arealersättning får medlemsstaterna senast den 1 april 2009 besluta att tillämpa avvikelser enligt första stycket."

8. I artikel 71c ska följande stycke läggas till:

"När det gäller vin och med hänsyn till de senaste uppgifter som medlemsstaterna gör tillgängliga för kommissionen i enlighet med artikel 9 och artikel 102.6 i förordning (EG) nr 479, får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 i den här förordningen anpassa de nationella tak som anges i bilaga VIII till denna förordning. Medlemsstaterna ska senast den 1 december det år som föregår anpassningen av de nationella taken meddela kommissionen det regionala genomsnittsvärdet av det rättigheter som avses i punkt N i bilaga VII till den här förordningen."

9. I artikel 145 ska

— följande led införas:

"de) närmare bestämmelser om inbegripandet av stöd för vin i systemet med samlat gårdsstöd enligt förordning (EG) nr 479."

— följande led införas:

"na) i fråga om vin, närmare bestämmelser om tvärvillkor enligt artiklarna 20 och 103 i förordning (EG) nr 479."

10. I bilaga IV andra kolumnen ska sista strecksatsen ersättas med följande:

"– Bibehållande av olivlundar och vinstockar i gott vegetativt skick".

11. I bilaga VII ska följande punkter införas:

"N. Vin (röjning)

Jordbrukare som deltar i det röjningssystem som avses i avdelning V kapitel III i förordning (EG) nr 479 ska året efter röjningen tilldelas ett antal stödrättigheter lika med antalet hektar för vilka de har erhållit röjningsbidrag.

Värdet per stödrättighet ska vara lika med det genomsnittliga regionala värdet av stödrättigheterna i den berörda regionen. Värdet per stödrättighet får dock inte i något fall överskrida 350 EUR per hektar.

O. Vin (överföring från stödprogram)

Om en medlemsstat väljer att ge stöd enligt artikel 9 i förordning (EG) nr 479 ska den fastställa varje jordbrukares referensbelopp samt tillämpligt antal hektar enligt artikel 43.2 i den här förordningen

— på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier,

— i förhållande till en representativ referensperiod på ett eller flera vinår från och med vinåret 2005/2006; de referenskriterier som används för att fastställa referensbeloppet och tillämplig antal hektar ska dock inte grunda sig på en referensperiod som innefattar vinår efter vinåret 2007/2008 om överföringen i stödprogram rör ersättning till jordbrukare som tidigare har mottagit stöd för spritdrycksdestillation eller har varit ekonomiska förmånstagare till stöd för användning av koncentrerad druvmust för berikning av vin enligt förordning (EG) nr 479,

— vilket inte får överskrida det totalt tillgängliga beloppet för denna åtgärd enligt artikel 6 e i förordning (EG) nr 479."

12. I bilaga VIII ska

— en asterisk infogas efter ordet "Italien" i den första kolumnen i tabellen,

— följande läggs till under tabellen:

"* Beloppen för Italien för åren 2008, 2009 och 2010 ska minska med 20 miljoner EUR (se fotnot till bilaga II till förordning (EG) nr 479)."

Artikel 124

Ändringar i förordning (EG) nr 1290/2005

Artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1290/2005 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska fastställa de belopp som med tillämpning av artikel 10.2 och artiklarna 143d och 143e i förordning (EG) nr 1782/2003, artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 378/2007 av den 27 mars 2007 om fastställande av bestämmelser för frivillig modulering av direktstöd enligt förordning (EG) nr 1782/2003 (*) och artikel 23.2 i rådets förordning (EG) nr 479 av den 29 april 2008 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (**) ska ställas till förfogande för EJFLU.

(*) EUT L 95, 5.4.2007, s. 1.

(**) EUT L 148, 6.6.2008, s. 1."

Artikel 125

Ändringar av förordning (EG) nr 3/2008

Förordning (EG) nr 3/2008 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska

— punkt 1c ersättas med följande:

”c) Åtgärder för att informera om gemenskapens system för vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, vin med uppgift om druvsort och spritdrycker med skyddad geografisk beteckning.”

— punkt 2 ersättas med följande:

”2. På den gemensamma marknaden får de åtgärder som avses i artikel 1.1 innefatta åtgärder för att informera om ansvarsfulla konsumtionsmönster och de skadliga verkningarna av farlig alkoholkonsumtion.

På den inre marknaden får stödberättigande åtgärder också ta formen av deltagande i nationella eller europeiska arrangemang, varumässor och utställningar med monstrar avsedda att främja bilden av gemenskapsprodukterna.”

2. Artikel 3.1 e ska ersättas med följande:

”e) Det är önskvärt att informera om gemenskapens system för vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, vin med uppgift om druvsort och spritdrycker med skyddad geografisk beteckning och det finns ett behov att informera om ansvarsfulla konsumtionsmönster och de skadliga verkningarna av farlig alkoholkonsumtion.”

3. I artikel 13.2 ska följande stycke läggas till:

”Den procentsats som anges i första stycket ska vara 60 procent för åtgärder genomförda i gemenskapen för att informera om ansvarsfulla konsumtionsmönster och de skadliga verkningarna av farlig alkoholkonsumtion.”

KAPITEL II

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 126

Bestämmelser för att underlätta övergången

I enlighet med förfarandet i artikel 113.1 får åtgärder vidtas

a) för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordning (EG) nr 1493/1999 till dem som fastställs genom den här förordningen, och

b) för att, vid behov, lösa särskilda praktiska problem. Sådana åtgärder får, om de är vederbörligen motiverade, avvika från vissa bestämmelser i den här förordningen.

Artikel 127

Tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd

1. Med förbehåll för punkt 2 ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som omfattas av denna förordning.

2. Artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget ska inte tillämpas på

a) stöd enligt i artikel 3 i denna förordning, inklusive stöd som finansieras i enlighet med artikel 18.5,

b) kompletterande nationellt stöd enligt artikel 106,

c) nationellt stöd enligt artikel 119.

Artikel 128

Upphävanden, övergående fortsatt giltighet och hänvisningar

1. Med förbehåll för punkterna 2 och 3, upphör förordning (EEG) nr 2392/86 och förordning (EG) nr 1493/1999 härmed att gälla.

2. Förordning (EG) nr 2392/85 och kapitlen I och II i avdelning V, avdelning VI, artiklarna 24 och 80 samt motsvarande bestämmelser särskilt i berörda bilagor till förordning (EG) nr 1493/1999 ska fortsätta att gälla till dess att motsvarande kapitel i denna förordning börjar gälla i enlighet med artikel 129.2 e.

3. Följande bestämmelser i förordningen (EG) nr 1493/1999 ska tillämpas fortsatt om de åtgärder som är stödberättigande enligt den förordningen har påbörjats eller genomförts före den 1 augusti 2008

- a) Bestämmelserna i kapitlen II och III i avdelning II (bidrag för slutgiltig nedläggning och omstrukturering och omställning). Dock får inget stöd enligt kapitel III i avdelning II utbetalas efter den 15 oktober 2008.
- b) Bestämmelserna i avdelning III (marknadsmekanismer).
- c) Bestämmelserna i artikel 63 i avdelning VII (exportbidrag).

4. Hänvisningar till den upphävda förordningen (EG) nr 1493/1999 ska i förekommande fall anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 129

Ikraftträdande och tillämplighet

1. Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med den 1 augusti 2008, med följande undantag:

- a) Artiklarna 5–8 ska tillämpas från och med den 30 juni 2008.
- b) Artikel 122 ska tillämpas från och med den 1 januari 2008.
- c) Artikel 124 ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.
- d) Kapitel III i avdelning V ska tillämpas från och med den 30 juni 2008.
- e) Kapitlen II, III, IV, V och VI i avdelning III, artiklarna 108, 111 och 112 och motsvarande bestämmelser, särskilt i berörda bilagor, ska tillämpas från och med den 1 augusti 2009 om inte annat fastställs i en förordning som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.1.

3. Kapitel II i avdelning V ska tillämpas till och med den 31 december 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 29 april 2008.

På rådets vägnar

D. RUPEL

Ordförande

BILAGA I

DEFINITIONER

Allmänt

1. *vinår*: produktionsåret för de produkter som omfattas av denna förordning. Det inleds den 1 augusti varje år och slutar den 31 juli påföljande år.

Vinstocksrelaterade

2. *röjning*: fullständigt borttagande av alla vinstockar på en areal som planterats med vinstockar.
3. *plantering*: slutgiltig plantering av vinstockar eller delar av vinstockar, ympade eller inte ympade, i syfte att producera druvor eller inrätta en moderplantskola för ympmaterial.
4. *dubbelympning*: ympning av en vinstock som redan har ympats en gång tidigare.

Produktrelaterade

5. *färska druvor*: de frukter av vinrankan som används för vinframställning, mogna eller lätt torkade, och som kan vara krossade eller pressade med vanliga vinframställningsmedel/utrustning och som spontant kan ge upphov till alkoholjäsning.
6. *färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol*: en produkt som
 - a) har en verklig alkoholhalt av minst 12 volymprocent och högst 15 volymprocent,
 - b) har framställs genom tillsats till ojäst druvmust med en naturlig alkoholhalt av minst 8,5 volymprocent. som uteslutande härrör från druvor av de druvsorter som är klassificerbara enligt artikel 24.1,
 - i) antingen av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent,
 - ii) eller av en icke-rektifierad produkt som härrör från destillation av vin som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 80 volymprocent.
7. *druvsaft*: den ojästa men jäsbara flytande produkt som
 - a) framställs genom behandlingar som gör den lämplig för konsumtion i obearbetat tillstånd,
 - b) framställs av färska druvor eller av druvmust eller genom återställande. Om produkten har framställts genom återställande, ska det göras av koncentrerad druvmust eller koncentrerad druvsaft.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvsaft är 1 volymprocent.

8. *koncentrerad druvsaft*: icke-karamelliserad druvsaft som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som ska fastställas, anger 50,9 procent eller däröver vid 20 °C.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvsaft är 1 volymprocent.

9. *vindrav*:
 - a) Rester som efter jäsning, under lagring eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller vin.
 - b) Rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i led a.

- c) Rester som under lagringen eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller druvmust.
 - d) Rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i led c.
10. *återstoder från vindruvspresning*: jästa eller ojästa rester från pressning av färska druvor.
11. *piquettevin*: en produkt som framställs
- a) genom jäsning av obehandlade återstoder från vindruvspresning som är uppblöta i vatten,
 - b) genom urlakning av jästa återstoder från vindruvspresning med vatten.
12. *vin som har tillsatts alkohol för destillering*: en produkt som
- a) har en verklig alkoholhalt av lägst 18 volymprocent och högst 24 volymprocent,
 - b) uteslutande framställs genom tillsats till vin utan restsocker av en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin med en verklig alkoholhalt av högst 86 volymprocent, och
 - c) har en halt av flyktiga syror på högst 1,5 g/l, uttryckt som ättiksyra.
13. *cuvée*:
- a) druvmust,
 - b) vin,
 - c) en blandning av druvmust eller vin med olika egenskaper,
- som är avsedd för framställning av en särskild typ av mousserande viner.

Alkoholhalt

14. *verklig alkoholhalt i volymprocent*: antal liter ren alkohol som vid 20 °C finns i 100 liter av produkten vid samma temperatur.
15. *potentiell alkoholhalt i volymprocent*: antal liter ren alkohol vid 20 °C som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 liter av produkten vid samma temperatur.
16. *total alkoholhalt i volymprocent*: summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.
17. *naturlig alkoholhalt uttryckt i volymprocent*: en produkts totala alkoholhalt i volymprocent före eventuell berikning.
18. *verklig alkoholhalt uttryckt i massa*: antal kg ren alkohol som finns i 100 kg produkt.
19. *potentiell alkoholhalt uttryckt i massa*: antal kg ren alkohol som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 kg av produkten.
20. *total alkoholhalt uttryckt i massa*: summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.
-

BILAGA II

BUDGET FÖR STÖDPROGRAM

(enligt artikel 8.1)

i 1 000 EUR

Budgetår	2009	2010	2011	2012	2013	Från och med 2014
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	4 820	4 987	6 169	6 091	6 095
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	160	221	227	284	280	280

(*) De nationella taken för Italien i bilaga VIII till förordning (EG) nr 1782/2003 för åren 2008, 2009 och 2010 minskas med 20 miljoner EUR och dessa belopp har införts i budgetbeloppen för Italien för budgetåren 2009, 2010 och 2011 enligt denna tabell.

BILAGA III

BUDGETANSLAG FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

(enligt artikel 23.3)

i 1 000 EUR

Budgetår	2009	2010	Från och med 2011
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	—	—
SK	—	—	—
UK	—	—	—

BILAGA IV

KATEGORIER VINPRODUKTER

1. **Vin**

Vin är den produkt som framställs uteslutande genom total eller partiell alkoholjäsning av krossade eller okrossade färska druvor eller av druvmust.

Vin ska

- a) eventuellt till följd av de processer som anges i punkt B i bilaga V, ha en verklig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent, förutsatt att vinet uteslutande härrör från druvor som har skördats inom vinodlingszonerna A och B enligt bilaga IX, och lägst 9 volymprocent inom övriga vinodlingszoner,
- b) genom undantag från den i övrigt tillämpliga lägsta verkliga alkoholhalten, om det har en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, ha en verklig alkoholhalt av lägst 4,5 volymprocent,
- c) ha en total alkoholhalt av högst 15 volymprocent. Genom undantag få följande gälla:
 - Den övre gränsen för den totala alkoholhalten får uppgå till 20 volymprocent för viner från vissa vinodlingsområden i gemenskapen, vilket ska beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2, om dessa har framställts utan berikning.
 - Den övre gränsen för den totala alkoholhalten får överstiga 15 volymprocent för viner med en skyddad ursprungsbeteckning som har framställts utan berikning.
- d) med förbehåll för undantag som får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2, ha en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 3,5 g/l eller 46,6 mval/l.

"Retsina" är vin som uteslutande produceras på Greklands geografiska territorium av druvmust behandlad med kåda från aleppotall. Användning av kåda från aleppotall är endast tillåten för att erhålla Retsinavin på de villkor som fastställs i gällande grekisk lagstiftning.

Med avvikelse från led b ska Tokaji eszencia och Tokajská esencia betraktas som vin.

2. **Ungt icke färdigjäst vin**

Ungt icke färdigjäst vin är vin vars alkoholjäsning ännu inte är färdig och som ännu inte har skilts från bottensatsen (vindruv).

3. **Likörvin**

Likörvin är en produkt som

- a) har en verklig alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och högst 22 volymprocent,
- b) har en total alkoholhalt på lägst 17,5 volymprocent, utom för vissa likörviner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2,
- c) framställs av
 - druvmust i jäsning,
 - vin, eller
 - en blandning av dessa produkter, eller
 - druvmust eller en blandning av druvmust och vin, när det gäller vissa likörviner med skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2,

- d) har en ursprunglig naturlig alkoholhalt på lägst 12 volymprocent, utom vissa likörviner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2,
- e) har tillförts
- i) något eller en blandning av följande
- neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent,
 - destillat av vin eller torkade druvor som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,
- ii) i förekommande fall tillsammans med någon eller några av följande produkter
- koncentrerad druvmust,
 - en blandning av en av de produkter som avses i led e i med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen,
- f) med undantag från led e, när det gäller vissa likörviner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2, har tillförts
- i) någon av de produkter som förtecknas i led e i eller en blandning av dessa, eller
- ii) en eller flera av följande produkter
- alkohol av vin eller av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 95 volymprocent och högst 96 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av vin eller återstoder från vindruvspressning som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och lägre än 94,5 volymprocent,
- iii) i förekommande fall en eller flera av följande produkter
- delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor,
 - koncentrerad druvmust som koncentrerats genom direkt uppvärmning men som i övrigt uppfyller definitionen på koncentrerad druvmust,
 - koncentrerad druvmust,
 - en blandning av en av de produkter som avses i led f ii med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen.

4. Mousserande vin

Mousserande vin är en produkt som

- a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av
- färska druvor,
 - druvmust,
 - vin,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning, och

- c) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C,
- d) för vilken den totala alkoholhalten av de cuvéeer som är avsedda för dess framställning inte får understiga 8,5 volymprocent.

5. Mousserande kvalitetsviner

Mousserande kvalitetsvin är den produkt som

- a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av
 - färska druvor,
 - druvmust,
 - vin, och
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning,
- c) i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 3,5 bar, beroende på koldioxid i lösning.
- d) Den totala alkoholhalten av de cuvéeer som är avsedda för framställning av vinerna ska vara minst 9 volymprocent.

6. Mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ

Mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ ska vara mousserande kvalitetsvin

- a) som, när det utgör en cuvée, endast framställs genom användning av druvmust eller delvis jäst druvmust som härrör från särskilda druvsorter på en förteckning som ska upprättas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2; mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ som framställs traditionellt med användning av vin ska, när det utgör en cuvée, fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2,
- b) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C,
- c) vars verkliga alkoholhalt inte får understiga 6 volymprocent,
- d) vars totala alkoholhalt inte får understiga 10 volymprocent.

Tillämpningsföreskrifter för andra kompletterande egenskaper eller villkor för framställning och saluföring ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2.

7. Mousserande vin tillsatt med koldioxid

Mousserande vin tillsatt med koldioxid är en produkt som

- a) framställs av vin utan skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som helt eller delvis är tillsatt, och
- c) i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 3 bar, beroende på koldioxid i lösning.

8. **Pärlande vin**

Pärlande vin är den produkt som

- a) framställs av vin med en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,
- b) har en verklig alkoholhalt av minst 7 volymprocent,
- c) i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende på endogen koldioxid i lösning,
- d) tappas på behållare som rymmer högst 60 l.

9. **Pärlande vin tillsatt med koldioxid**

Pärlande vin tillsatt med koldioxid är den produkt som

- a) framställs av vin,
- b) har en verklig alkoholhalt av lägst 7 volymprocent och en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,
- c) i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende på helt eller delvis tillsatt koldioxid i lösning,
- d) tappas på behållare som rymmer högst 60 l.

10. **Druvmust**

Druvmust är den flytande produkt som på naturlig väg eller genom fysikaliska processer framställs av färska druvor. Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvmust är 1 volymprocent.

11. **Delvis jäst druvmust**

Delvis jäst druvmust är den produkt som framställs genom jäsning av druvmust med en verklig alkoholhalt på över 1 volymprocent, men lägre än tre femtedelar av dess totala alkoholhalt i volymprocent.

12. **Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor**

Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor är den produkt som framställs genom partiell jäsning av druvmust från lätt torkade druvor, vars totala sockerhalt före jäsning är minst 272 g/l och vars naturliga och verkliga alkoholhalt inte får vara lägre än 8 volymprocent. Vissa viner, som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2, och som motsvarar dessa krav ska dock inte betraktas som delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor.

13. **Koncentrerad druvmust**

Koncentrerad druvmust är icke-karamelliserad druvmust som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 31, anger 50,9 procent eller däröver vid 20 °C.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

14. **Rektifierad koncentrerad druvmust**

Rektifierad koncentrerad druvmust är den flytande icke-karamelliserade produkt som

- a) framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 31, anger 61,7 procent eller däröver vid 20 °C,
- b) har genomgått godkänd behandling vad gäller avsyrning och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,
- c) har följande egenskaper:
 - ett pH-värde på högst 5 vid 25° brix,
 - en optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm vid 25° brix,
 - en sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som ska fastställas,
 - ett Folin-Ciocalteu-index på högst 6,00 vid 25° brix,
 - en titrerbar syrahalt på högst 15 milliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en svaveldioxidhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en total katjonhalt på högst 8 mval/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en ledningsförmåga vid 25° brix och 20 °C på högst 120 micro-Siemens/cm,
 - en hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - spår av mesoinositol.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i rektifierad koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

15. **Vin från lätt torkade druvor**

Vin från lätt torkade druvor är den produkt som

- a) framställs utan berikning av druvor som lämnats i sol eller skugga för partiell dehydratisering, och
- b) har en total alkoholhalt av minst 16 volymprocent och en verklig alkoholhalt av minst 9 volymprocent, och
- c) har en naturlig alkoholhalt av minst 16 volymprocent (eller 272 gram socker/liter).

16. **Vin av övermogna druvor**

Vin av övermogna druvor är den produkt som

- a) produceras utan berikning,
- b) har en naturlig alkoholhalt på mer än 15 volymprocent,
- c) har en total alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och en verklig alkoholhalt av lägst 12 volymprocent.

Medlemsstaterna får föreskriva en lagringsperiod för denna produkt.

17. Vinättika

Vinättika är ättika som

- a) framställs uteslutande genom ättiksyrajäsning av vin, och
 - b) har en total syrahalt uttryckt som ättiksyra på minst 60 g/l.
-

BILAGA V

BERIKNING, SYRNING OCH AVSYRNING I VISSA VINODLINGSZONER

A. Gränser för berikning

1. När väderleksförhållandena i vissa vinodlingszoner i gemenskapen har gjort det nödvändigt, i enlighet med bilaga IX, får de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, och ungt, icke färdigjäst vin och vin som härrör från druvsorter som är klassificerbara enligt artikel 24.1 första stycket.
2. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent ska åstadkommas med hjälp av de oenologiska behandlingar som avses i punkt B och får inte överstiga följande gränsvärden:
 - a) 3 volymprocent i vinodlingszon A enligt bilaga IX,
 - b) 2 volymprocent i vinodlingszon B enligt bilaga IX,
 - c) 1,5 volymprocent i vinodlingszon C enligt bilaga IX.
3. Under år med ovanligt ogynnsamma väderförhållanden får medlemsstaterna begära att det/de gränsvärden som fastställs i punkt 2 höjs med 0,5 procentenheter. Som svar på en sådan begäran ska kommissionen lägga fram utkastet till lagstiftningsåtgärd för kommittén som föreskrivs i artikel 195.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 så snart som möjligt. Kommissionen ska sträva efter att fatta ett beslut i enlighet med förfarandet i artikel 113.1 i den här förordningen inom fyra veckor efter det att denna begäran har tagits emot.

B. Berikningsmetoder

1. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent enligt punkt A får endast åstadkommas på följande sätt:
 - a) För färska druvor, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust.
 - b) För druvmust, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust, eller genom partiell koncentrerings, inbegripet omvänd osmos.
 - c) För vin, genom partiell koncentrerings genom kylning.
2. De behandlingar som avses i punkt 1 ska vara ömsesidigt uteslutande när vinet eller druvmusten berikas med koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust och stöd utgår enligt artikel 19.
3. Den tillsats av sackaros som avses i punkt 1 leden a och b får endast utföras genom chaptaliserings och endast inom följande områden:
 - a) vinodlingszon A enligt bilaga IX,
 - b) vinodlingszon B enligt bilaga IX,
 - c) vinodlingszon C enligt bilaga IX, med undantag av vinodlingar i Italien, Grekland, Spanien, Portugal och Cypern samt de vinodlingar i de franska departementen över vilka följande appellationsdomstolar har domsrätt:
 - Aix en Provence.
 - Nîmes.
 - Montpellier.
 - Toulouse.
 - Agen.
 - Pau.

- Bordeaux.
- Bastia.

Beräkning genom chaptalivering får emellertid beviljas av de nationella myndigheterna som ett undantag i de ovannämnda franska departementen. Frankrike ska omedelbart meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna om sådana beviljanden.

4. Tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust får inte ha till följd att den ursprungliga volymen färska krossade druvor, druvmust, druvmust i jäsning eller ungt, icke färdigjäst vin ökas med mera än 11 procent inom vinodlingszon A, 8 procent inom vinodlingszon B och 6,5 procent inom vinodlingszonerna C, enligt bilaga IX.
5. Koncentreringen av druvmust eller vin genom de metoder som avses i punkt 1 får inte
 - a) leda till att den ursprungliga volymen för produkterna minskas med mer än 20 procent,
 - b) trots bestämmelserna i punkt A.2 c, öka den naturliga alkoholhalten för dessa produkter med mer än 2 volymprocent.
6. De behandlingar som avses i punkterna 1 och 5 får inte leda till att den totala alkoholhalten för färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt icke färdigjäst vin eller vin höjs till mer än
 - a) 11,5 volymprocent i vinodlingszon A enligt bilaga IX,
 - b) 12 volymprocent i vinodlingszon B enligt bilaga IX,
 - c) 12,5 volymprocent i vinodlingszonerna C I enligt bilaga IX,
 - d) 13 volymprocent i vinodlingszon C II enligt bilaga IX, och
 - e) 13,5 volymprocent i vinodlingszon C III enligt bilaga IX.
7. Genom undantag från punkt 6 får medlemsstaterna
 - a) för rött vin höja det övre gränsvärdet för den totala alkoholhalten för de produkter som avses i punkt 6 till 12 volymprocent i vinodlingszon A och 12,5 volymprocent i vinodlingszon B enligt bilaga IX,
 - b) höja den totala alkoholhalten i volymprocent för de produkter som avses i punkt 6 för produktion av viner med ursprungsbeteckning till ett gränsvärde som fastställs av medlemsstaterna själva.

C. Syrning och avsyrring

1. Färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt, icke färdigjäst vin samt vin får undergå följande behandling
 - a) avsyrring inom vinodlingszonerna A, B och C I enligt bilaga IX,
 - b) syrning och avsyrring inom vinodlingszonerna C I, C II och C III a enligt bilaga IX, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 7, eller
 - c) syrning inom vinodlingszon C III b enligt bilaga IX.
2. Syrning av de produkter som anges i punkt 1, bortsett från vin, får endast genomföras upp till 1,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 20 milliekvivalenter/l.
3. Syrning av vin får endast göras upp till 2,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 33,3 milliekvivalenter/l.
4. Avsyrring av vin får endast göras upp till 1 g/l uttryckt som vinsyra, eller 13,3 milliekvivalenter/l.
5. Druvmust avsedd för koncentrerad får undergå partiell avsyrring.

6. Trots punkt 1 får under år med ovanliga väderleksförhållanden medlemsstaterna tillåta syrning av de produkter som anges i punkt 1 inom vinodlingszonerna A och B enligt bilaga IX, på de villkor som anges i punkterna 2 och 3.
7. Syrning och berikning, såvida inte undantag medges i enlighet med förfarandet i artikel 113.2, liksom syrning och avsyrring av en och samma produkt ska utesluta varandra.

D. Behandlingar

1. De behandlingar som avses i punkterna B och C, med undantag av syrning och avsyrring av vin, ska endast vara tillåtna på villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2 i samband med bearbetning av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin till vin eller någon annan dryck avsedd för direkt konsumtion enligt artikel 1.1, med undantag av mousserande vin eller mousserande vin tillsatt med koldioxid, inom den vinodlingszon där de färska druvorna som använts har skördats.
2. Koncentrering av vin ska äga rum inom den vinodlingszon där de färska druvorna som använts har skördats.
3. Syrning och avsyrring av vin får endast utföras inom det vinframställningsföretag och den vinodlingszon där de druvor som använts vid framställning av vinet i fråga har skördats.
4. Var och en av de behandlingar som anges i punkterna 1–3 ska anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma ska gälla för de mängder koncentrerad druvmust rektifierad koncentrerad druvmust eller sackaros som för yrkesutövning innehas av fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag samt näringsidkare som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2, vid samma tidpunkt och på samma ställe som färska druvor, delvis jäst druvmust eller otappat vin. Anmälan av dessa mängder kan dock ersättas av registerföring över inkommande varor och förbrukning.
5. Var och en av de behandlingar som anges i punkterna B och C ska antecknas på det dokument som föreskrivs i artikel 112 och som följer med de behandlade produkterna när dessa sätts i omlopp.
6. Om inte annat följer av undantagsbestämmelser som fastställs på grund av ovanliga väderleksförhållanden, får dessa behandlingar inte utföras
 - a) i vinodlingszon C enligt bilaga IX efter den 1 januari,
 - b) i vinodlingszonerna A och B enligt bilaga IX efter den 16 mars.

Och de får endast utföras för produkter som härrör från vinskörden närmast före dessa datum.

7. Utan att det påverkar punkt 6 får koncentrering genom kylning samt genom syrning och avsyrring av vin äga rum när som helst under året.
-

BILAGA VI

BEGRÄNSNINGAR

A. Allmänt

1. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får inte innebära tillsats av vatten, utom då det krävs av särskilda tekniska skäl.
2. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får inte innebära tillsats av alkohol, med undantag av metoder och behandlingar för framställning av färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, likörvin, mousserande vin, vin avsett för destillation som har tillsatts alkohol, och pärlande vin.
3. Vin som tillsatts alkohol för destillation får endast användas för destillation.

B. Färska druvor, druvmust och druvsaft

1. Färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol får endast användas vid framställning av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29. Detta påverkar inte eventuella strängare föreskrifter som medlemsstaterna kan komma att utfärda för framställning på deras territorium av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29.
2. Druvsaft och koncentrerad druvsaft får inte användas till vinframställning eller tillsätts vin. De får inte jäsas till alkohol inom gemenskapens territorium.
3. Bestämmelser i punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på produkter som i Förenade kungariket, Irland och Polen är avsedda för framställning av produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 för vilka dessa medlemsstater får tillåta användning av en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår.
4. Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor får endast släppas ut på marknaden för framställning av likörvin och endast inom de vinodlingsområden där detta var brukligt den 1 januari 1985, och för framställning av vin av övermogna druvor.
5. Om inte annat beslutas av rådet i enlighet med gemenskapens internationella åtaganden får färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, druvsaft, koncentrerad druvsaft och vin, eller blandningar av dessa produkter, med ursprung i tredjeland inte användas till framställning av produkter enligt bilaga IV eller tillsätts sådana produkter på gemenskapens territorium.

C. Blandning av viner

Om inte annat beslutas av rådet i enlighet med gemenskapens internationella åtaganden är det förbjudet att i gemenskapen blanda vin med ursprung i tredjeland med ett gemenskapsvin, liksom att blanda olika viner med ursprung i tredjeland.

D. Biprodukter

1. Överpressning av druvor är förbjuden. Med beaktande av lokala och tekniska förhållanden ska medlemsstaterna besluta om den minimikvantitet alkohol som får ingå i återstoder från vindruvspressning och vindruv efter druvpressningen.

Alkoholkvantiteten i dessa biprodukter ska beslutas av medlemsstaterna och vara minst 5 procent av alkoholvolymen i det framställda vinet.

2. Med undantag av alkohol, eau-de-vie och piquettevin, får varken vin eller andra drycker avsedda för direkt konsumtion framställas av vindruv eller återstoder från vindruvspressning. Hållande av vin över jäsningsrester, druvrester eller pressad aszú-massa ska tillåtas på de villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2, där detta är traditionell praxis vid framställning av Tokaji fordítás och Tokaji máslás i Ungern och Tokajský fordítás och Tokajský máslás i Slovakien.
3. Det är förbjudet att pressa vindruv och jäsa om återstoder från vindruvspressning för andra ändamål än destillation eller framställning av piquettevin. Filtrering och centrifugering av vindruv ska inte betraktas som pressning om de framställda produkterna är av fullgod handelskvalitet.

4. Piquettevin får, om det är tillåtet att framställa detta i den berörda medlemsstaten, endast användas till destillation eller för vinproducentens husbehovskonsumtion.
 5. Utan att medlemsstaternas möjlighet att besluta att kräva att biprodukterna ska bortskaffas genom destillation åsidosätts, ska fysiska eller juridiska personer eller grupper av personer som innehar biprodukter åläggas att bortskaffa dem på villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 113.2.
-

*BILAGA VII***RÖJNINGSBUDGET**

Budgeten för den stödordning för röjning som avses i artikel 102.3 ska

- a) för vinåret 2008/2009 (budgetåret 2009) vara 464 miljoner EUR,
 - b) för vinåret 2009/2010 (budgetåret 2010) vara 334 miljoner EUR,
 - c) för vinåret 2010/2011 (budgetåret 2011) vara 276 miljoner EUR.
-

BILAGA VIII

Arealer som medlemsstaterna får utesluta från systemet med röjning

(enligt artikel 104.1, 104.2 och 104.5)

i hektar

Medlemsstat	Sammanlagd areal planterad med vinstockar	Arealer enligt artikel 104.4
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

BILAGA IX

VINODLINGSZONER

(som avses i bilagorna IV och V)

Vinodlingszonerna ska vara följande:

1. Vinodlingszon A omfattar
 - a) i Tyskland: alla vinarealer bortsett från arealerna inom vinodlingszon B,
 - b) i Luxemburg: det luxemburgska vinodlingsområdet,
 - c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna, Polen, Sverige och Förenade kungariket: dessa länders vinodlingsarealer,
 - d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Böhmen (Čechy).
2. Vinodlingszon B omfattar
 - a) i Tyskland: vinarealerna inom det specificerade området Baden,
 - b) i Frankrike: vinarealerna i de departement som inte räknas upp i denna bilaga samt i följande departement
 - i Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - i Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (kommunen Chapareillan),
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne samt vinarealerna i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre.
 - c) i Österrike: det österrikiska vinodlingsområdet,
 - d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Mähren (Morava) och de vinarealer som inte ingår i punkt 1 d,
 - e) i Slovakien: vinarealerna i följande områden: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť a Východoslovenská vinohradnícka oblasť samt de vinarealer som inte ingår i punkt 3 f,
 - f) i Slovenien: vinarealerna i följande områden
 - i regionen Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - i regionen Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska och Bela krajina och vinarealerna i de områden som inte ingår i punkt 4 d,
 - g) i Rumänien: området Podișul Transilvaniei.
3. Vinodlingszon C I omfattar följande vinarealer:
 - a) I Frankrike: vinarealerna
 - i följande departement: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère

(med undantag för kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (utom arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

- i arrondissementen Valence och Die i departementet Drôme (utom kantonerna Dieulefit, Loriol, Marsanne och Montélimar),
 - i arrondissementet Tournon: i kantonerna Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne de Lugdarès, Saint-Pierre-Valgorges och La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche.
- b) I Italien: vinarealerna inom regionen Aostadalen och i provinserna Sondrio, Bolzano, Trento och Belluno.
- c) I Spanien: vinarealerna i provinserna La Coruña, Asturien, Kantabrien, Giupzcoa och Vizcaya.
- d) I Portugal, vinarealerna i den del av regionen Norte som motsvarar det vinodlingsområde där vin med kvalitetsbeteckningen "Vinho Verde" odlas samt "Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras" (med undantag för "Freguesias da Carvoeira e Dois Portos") som tillhör "Região vitícola da Extremadura".
- e) I Ungern: samtliga vinarealer.
- f) I Slovakien, vinarealerna i Tokajská vinohradnícka oblasť.
- g) I Rumänien: vinarealer som inte omfattas av punkt 2 g eller 4 f.
4. Vinodlingszon C II omfattar följande vinarealer:
- a) I Frankrike: vinarealerna
- i följande departement: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (utom kantonerna Olette och Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - i den del av departement Var vars södra del gränsar till följande kommuners norra gräns: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i arrondissementet Nyons och kantonerna Dieulefit, Loriol, Marsanne och Montélimar i departementet Drôme,
 - i de delar av departementet Ardèche som inte räknas upp i punkt 3 a.
- b) I Italien: vinarealerna i följande regioner: Abruzzerna, Kampanien, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Latium, Ligurien, Lombardiet utom provinsen Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbrien, Venetien utom provinsen Belluno, däribland de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Elba och de övriga öarna i Toskanska arkipelagen, Pontinska öarna, Capri och Ischia.
- c) I Spanien: vinarealerna i följande provinser
- Lugo, Ourense, Pontevedra,
 - Ávila (utom de kommuner som omfattas av vindistriktet Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,

- Barcelona, Girona, Lleida,
 - den del av provinsen Zaragoza som ligger norr om floden Ebro,
 - de kommuner i provinsen Tarragona som ingår i ursprungsbeteckningen Penedes,
 - vindistriktet Conca de Barberá i provinsen Tarragona.
- d) I Slovenien: vinarealerna i följande områden: Brda eller Goriška Brda, Vipavska dolina eller Vipava, Karst (Kras) och Slovenska Istra.
- e) I Bulgarien: vinarealerna i följande områden: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Tjernomorski Rajon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина).
- f) I Rumänien: vinarealerna i följande områden: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului och Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, södra vinområdet med bl.a. områden med sandjordar och andra bördiga regioner.
5. Vinodlingszon C III a omfattar följande vinarealer:
- a) I Grekland: vinarealerna i följande provinser: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Leukas, Achaia, Messenien, Arkadien, Korinthia, Heraklion, Chania, Rethymni, Samos, Lasithi samt ön Thira (Santorini).
 - b) I Cypern: vinarealer på över 600 meters höjd.
 - c) I Bulgarien: de vinarealer som inte omfattas av punkt 4 e.
6. Vinodlingszon C III b omfattar följande vinarealer:
- a) I Frankrike: vinarealerna
 - i departementen på Korsika,
 - den del av departementet Var som ligger mellan havet och en linje som avgränsas av kommunerna (som själva ingår) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte Maxime,
 - i kantonerna Olette och Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales.
 - b) I Italien: vinarealerna i följande regioner: Kalabrien, Basilicata, Apulien, Sardinien och Sicilien, inbegripet de öar som hör till dessa regioner, till exempel Pantelleria samt Lipariska, Egadiska och Pelagiska öarna.
 - c) I Grekland: de vinarealer som inte är uppräknade i punkt 5 a.
 - d) I Spanien: de vinarealer som inte är uppräknade i punkt 3 c eller 4 c.
 - e) I Portugal: vinarealerna i de regioner som inte ingår i punkt 3 d.
 - f) I Cypern: vinarealer belägna lägre än 600 meter över havet.
 - g) I Malta: samtliga vinarealer.
7. Avgränsningen av de områden som hör till de administrativa enheter som anges i denna bilaga framgår av de nationella bestämmelser som gällde den 15 december 1981 samt för Spanien av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1986 och för Portugal av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1998.
-